

Kā militārās mācības Namejs notika mūspusē.

➔ 11. lpp.

Ēdoles skolēni vairākus gadus sakopj jūras piekrasti.

➔ 5. lpp.

PERSONĪBA.

„Man nav problēmu ceļot luksusa variantā, bet kaifīgāk ir ar mugursomu plecos,” saka LĪGA VAĻĢE, Kuldīgas veselības centra bērnu neiroloģe un akupunktūras ārste.

➔ 6.-7. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena 0,80 eiro

Nr. 72 (11 704)

Otrdiena, 2021. gada 14. septembris

Koncerts ar glanci

Suitu sievas pēc koncerta Alsungas pilī Raimondam Paulam un Ancei Krauzei teica paldies: „Mēs jums dāvājam to, ko pie mums var dabūt: dzērvenes no suitu purviem, suitu medu un ziedus no suitu pagasta.”

„Raimonds Pauls ar Kraužu Anci dāvā svētkus mums ar glanci,” 10. septembra vakarā uzdziedāja *Suitu sievas*, tā komponistam un savai novadniecei, dziedātājai pateicoties par brīnišķīgo koncertu Alsungas pils pagalmā.

Škanēja albumā *Sasala jūrīna* iekļautās suitu puses tautsdziesmu apdars un agrāk tapušas populāras dziesmas no izrādēm un koncertiem. Sanākušos priecēja A. Krauzes meitas Elzas Siliņas vijolspēle, muzicēja arī Raimonds Macats (taustiņinstrumenti), Oskars Sproģis (bass) un Ainis Zavackis (sitaminstrumenti).

Ance augusi Alsungā, tur dzīvo viņas vecāki, tāpēc suitu dziesmas viņai tuvas. Albuma *Sasala jūrīna* aprakstā dziedātāja teikusi: „Gribu pateikt lielu paldies savai bijušajai

mūzikas skolas skolotājai Dacei Nastevičai – muzikoloģei, savas jomas profesionālei, no kuras savāktā, bagātīgā suitu dziesmu pūra var tikai smelt un smelt. Pateicoties Dacei, jau no bērnības, dziedot suitu ziņģes, jutos kā zivs ūdenī. Jutos lepna un pagodināta, ka tieši mana dzimtā novada tautsdziesmas savām apdarēm izvēlējās Maestro Raimonds Pauls.”

Pa vidu mūzikai varēja uzzināt, kādus ceļus A. Krauze bērībā Alsungā staigājusi, kādi darbi bijuši darāmi, bija

arī stāsti par duceles stumšanu un negadījumu ar Skaidrītes Nagliņas sivēniem.

Vakars lutināja ar skaistu atvasaru, romantiski izgaismotu pils pagalmu, kurā varēja arī iegādāties našķus. Tad klausītāji, kuri, pēc *Suitu sievu* domām, „citi braukšus, citi kājām nāk no tuvām, tālām mājām”, priecīgi par jauko koncertu devās uz tām atpakaļ.

Laila Liepiņa
Lauras Vilertes foto

LAI MĀJOKLĪ GAIŠI:

- apgaismojuma veidi,
- elektrības apzīmējumi
- un citi padomi.

➔ 9. lpp.

LABA TRADĪCIJA!

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā Tēvu dienā **bērni sporto kopā ar tētiem.**

➔ 4. lpp.

Piektdien, 17. septembrī:

- Savā arodā – kinologs.
- Viesstrādnieki mūspusē.
- Kas jauns Snēpelē.
- Ārzemju tūristi Kuldīgā.
- Veselības lappuse.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Nu vismaz visi zina, kas ir murālis!

Alberts Dinters

Nezinu, kā jums, bet man kļūst interesanti, ar ko beigsies ņemšanās ap mākslinieka Kristiana Brektes murāli Rīgā. Ja kādam šī ziņa pasprukusi garām, atgādinu, ka gleznojums tapa augusta sākumā pēc fonda *Mākslai vajag telpu* iniciatīvas. Tas ataino četras dievietes, kas tapušas, iedvesmojoties no meiteņu tēliem Džemmas Skulmes zīmējumos. Gleznojuma pa virsu ir neona uzraksts ar Dž. Skulmes citātu: „Mēs esam kā sliekas, kurām jāirdina augsne.” Tas viss – uz Rīgas 40. vidusskolas sienas.

Nepietiek, ka sabiedrībā uzreiz sacelās brēka. Nu skaidrojums par to, vai būt vai nebūt murālim un vai tas ietekmē bērnu psihi, iesaistījusies Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcija

„Esmu priecīgs, ka man apkārt ir tādi cilvēki, kuri dažādas lietas spēj uztvert ar sapratni un paskatīties uz tām ar smaidu.”

un tiesībsargs. Inspekcija uzskata, ka K. Brekte darbs nav tapis piemērotā vietā un bērnos var radīt neizpratni, savukārt tiesībsargs uzskata, ka draudi bērnu garīgajai veselībai tajā nav saskatāmi. Tādēļ ir interesanti, kā šī epopeja beigsies.

Jā, K. Brekte ir provokators. Jā, viņa darbi nereti

šokē, bet tas ir normāli. Ja iedziļinās un padomā, kāds varētu būt katra mākslas darba konteksts, tad jebkuram saprātīgi domājošajam viss būtu skaidrs. Gribas atgriezties nesenā pagātnē, kad K. Brekte pieķērās Kuldīgas svētumam – tā sauktajai Anniņas skulptūrai, kuras autore ir tēlniece Līvija Rezevska. Viņš nevis apsedza kailās krūtis, bet galvā uzvilka masku, rokās ielika mulāžu – pusi no mīnmetēja lādiņa – un nosauca to par *Dusmīgo Anniņu*. Nepagāja ne stunda, un par to pilsētā sākās kliegšana. Kā tā var? Kā var zaimot Anniņu? Bet paskatīsimies ar vēsu prātu! *Dusmīgā Anniņa*. Kāpēc gan ne? Viņai taču ir visas tiesības dusmoties, jo gadiem neviens nav varējis atdot viņai aizgājušo laiku spozmi un strūklakā ūdeni.

Vēl mani interesē, cik ilgs laiks paies, līdz kāds sāks kliegt par skulptūru Liepājā. Pašā pilsētas centrā uz *Lielā dzintara* balkona stāv puslika sieviete, kuras kailo krūšu gali ir izspiedušies! Stāv uz auto riepas ar aizmugurē sasietām rokām un maisu galvā! Glābiet cilvēku psihi! Viņi naktīs murgos! Piedodiet, bet sasmējos...

Bet, kā portālā *Satori* par K. Brektes darbu raksta filozofs Artis Svece: „Vienīgais pārsteidzošais elements šajā stāstā ir vārds *murālis*. Tiešām nepamanīju mirkli, kurā tas ir ienācis latviešu valodā.” Un vēl jāpiekrīt filozofam, ka jebkuram ir tiesības diskutēt par to, kāda ir publiskā telpa, un arī iebilst pret to, ko mākslinieki sadomājuši uz māju sienām gleznot. Tomēr daudzi vēlas, lai viņu pilsēta būtu mūsdienīga, nevis provinciāla, interesanta, nevis garlaicīga, kāda tā kļūtu tad, ja tiktu realizēts tikai tas, kam visi piekrīt.

TRIS PAR VIENU

7. septembrī Kuldīgas novada domē uz diskusiju sanāca pašvaldības pārstāvji un pilsētas uzņēmēji. Sarunas tēma – terases, to izvietošana un izskats vecpilsētā.

Kā vērtējat šo sarunu un vēlmi ieviest terasēm vienotu noformējumu?

NENOCIRST LABU IDEJU SAKNĒ

1. Artis Rozītis, restorāna *Bangerts* un kafējnīcas *Stenders* īpašnieks:

– Konteksti ir dažādi, ņemot vērā to, ka pilsētā tiek izstrādāts detālplānojums, kas jāpabeidz līdz rudenim. Tas saslēdzas kopā ar UNESCO stāstu. Līdz ar to tiek spriests, kāda būs vecpilsēta ar tur jau esošajām terasēm. Diskusija bija par terašu līmeņiem, un vislielākie iebildumi ir būvvaldei, kurai ir savs redzējums. Bija jūtama viedokļu dalīšanās. Visas izmaiņas, kas tiks iestrādātas noteikumos, darbosies ilgtermiņā – piecus līdz desmit gadus, un galvenais ir, lai tiktu atstāta iespēja kaut ko

mainīt. Piemēram, kādam rodas brīnišķīga ideja veidot terasi, bet to nevar izdarīt, jo noteikums nepieļauj nekādas atkāpes un ļoti laba ideja tiek nocirsta saknē. Iecere ir tāda, ka terases turpmāk drīkstēs būt tikai ielas līmenī. Tas nozīmē, ka tās, kuras atrodas otrajā stāvā kā bāram-kafējnīcai *Stenders*, vairs nedrīkstēs būt. Tika runāts arī par to, ka Kuldīgā nedrīkst būt jumta terases, bet man tas liekas dīvaini. Esmu par to, ka jā – jābūt kopējai vīzijai, jo nevar katrs pa savam ņemt un naglot terasi, bet jāsaprot, ka tai jābūt funkcionālai un ērtai gan apmeklētājiem, gan personālam. Vadlīnijām ir jābūt, bet jāskatās arī kontekstā.

NOTEIKUMI BŪS JĀIEVĒRO

2. Roalds Cinis, restorāna *Goldingen Room* īpašnieks:

– Labi, ka šāda diskusija bija un tika uzklautas visas sanākušās puses. Es ceru, ka tas, kas tur tika runāts, dzīvē realizēsies. Kuldīga kļūst aizvien birokrātiskāka un ierēnieciskāka, un iespējas ieviest kaut ko jaunu sašaurinās, jo Kuldīga iet uz mērķi, un tā ir centra konservācija un

saglabāšana. Ja ir nofiksēts, ka būves līdz 1940. gadam ir pamats, bet pārējā laikā celtais ir padomju laiku uzslāņojums, tad tas jāņem vērā. Ir pirmskara periods, pēckara periods un neatkarības atjaunošana. Ja kāds vēlēties ieviest kaut ko jaunu, tad viņam tomēr būs jāievēro līdz 1940. gadam ievērotā stilistika. Vai tas ir vai nav pareizi, neņemam spriest. Tas ir būvvaldes redzējums.

JĀDOMĀ PAR CILVĒKU

3. Raimonds Lapuķis, kafējnīcas *Pagrabiņš* īpašnieks:

– Te ir divas puses. Pirmā ir uzņēmēju vēlme un redzējums, kā mēs varam tās terases izbūvēt. Otrā ir tā, ka mēs virzāmies uz UNESCO aizsardzību, un tas mūs neizbēgami ieliek kaut kādos rāmjos. Rezultātā jāatrod kompromiss, un man jau šķiet, ka mēs to panācām. Protams, katrs deķi vilka uz savu pusi, bet vidusceļš tika atrasts. Jā, par jumta terasēm vienojāmies, ka tās nav nepieciešamas, bet vienmēr jāpatur prātā, ka var nākt

kāds cilvēks, kuram ir fantastiska ideja, kas pilsētai dotu taustāmu pienesumu, un ir jāizdara tā, lai noteikumi jau saknē šādu ideju nenocirstu, lai būtu manevra iespējas. Izskatās, ka kopā to panācām.

Pagrabiņa terasei jaunā kārtība neko nemainīs. Galvenais ir saprast, ka jā rūpējas par cilvēku: lai lietus nelīst uz galvas, lai klientam kājas nav jāliek peļķē, lai ir ērti. Uzņēmējs nekad neieguldīs naudu, ja neredzēs atdevi. Tas būvvaldei jāsaprot un jāņem vērā.

Alberts Dinters

FOTOKOMENTĀRS

Kamēr Kuldīgā šonedēļ vēl tikai top sienu gleznojumi, kādu Pelču namu jau rotā praktiski estētiskā māksla. Garām nepabrauks!

Lailas Liepiņas teksts no foto

MANUPRĀT

Kur tā patiesība?

Bieži mēdz teikt, ka patiesība ir kaut kur pa vidu. Bet nesen tviterī pētnieciskās žurnālistikas centra *Re:Baltica* vadītāja, mūsu novadniece Sanita Jemberga rakstīja, ka patiesība nekad nav pa vidu: tā ir tur, kur ir fakti un spriestspēja, nevis emocionāli auri, ka nepiekrītu uzskatiem vai personība nepatīk. Manuprāt, liela daļa taisnības ir abos it kā jau pretrunīgajos apgalvojumos. Redakcijā lasītāji bieži vērsas, lai rastu risinājumu kādai problēmai vai atbildi uz jautājumu. Paldies viņiem, jo tādējādi atklātībā dažkārt nonāk tas, par ko atbildīgie dienesti apzināti klusē. Reizēm gadās arī tā, ka kāds nāk jau ar emocionāli kategorisku atbildi, ka ir tā un absolūti ne citādi. Nekad jau nav tikai balts vai tikai melns, un tad žurnālists kā tāds šķīrējtiesnesis meklē patiesību – emocijām pa vidu. Kā labākā mēraukla tad ir fakti. Dievs, dod tos ar saprātu redzēt un ar emocijām vienā svaru kausā nelikt!

Daina Tāfelberga

RUNĀ SPECIĀLISTS

Vizma Meikšāne,
sertificēta pediatre,
bērnu neiroloģe

Lai bērna attīstība ir līdzsvarota

Straujiem soļiem ir sācies mācību gads, un daudziem vecākiem līdz ar atvases palaišanu skolas gaitās tas sācies ar jaunām raizēm, kas nav pieredzētas. Viens no rūpju jautājumiem – kā palīdzēt uzturēt bērna fizisko un psihoemocionālo veselību laikā, kad jāsastopas ar tik daudzām pārmaiņām. Kas iedrošinātu un iedvesmotu mierīgākam jaunās dienas sākumam?

Pāreja no bērnudārza uz skolu ir pirmās lielās pārmaiņas bērna dzīvē. Bērnudārza ikdienā vairāk bija rotaļas un spēles, kas ir pierastākas arī mājās, bet skolā uzlikta lielāka atbildība, tāpēc vecākiem rodas uztraukums, vai un kā bērns tiks ar to galā. Būtiski: jāpatur prātā, ka piecu sešu gadu vecums ir īstais laiks, lai iemācītu bērnam tikt pāri grūtībām, ka ir tādas nodarbes, kas apnīk vai nepatīk, jo ar tām būs jāsastopas arī skolā. Ja bērni līdz skolas sākumam šīs prasmes nav apguvuši, tad tikai kā loģiska atbildes reakcija var būt agresivitātes lēkmes un uzvedības traucējumi, kas labāku ieušanu skolā gaitās tikai sarežģīs.

Pirmklasnieku vecākus nereti pavada bažas, vai aktīvais septiņgadnieks ir skolai gatavs, spēš nosēdēt un iesaistīties stundās. Aicinu vecākus neļauties trauksmei, uzticēties speciālistiem, kuri ar bērniem strādā, un sadarboties ar skolotājiem, lai meklētu labāko katram bērnam.

Tikpat būtisks jautājums vecākiem ir par meiteņu un zēnu nobriešanas atšķirībām un to ietekmi uz gatavību skolai, tomēr tās nav tik nozīmīgas un nekādi

neietekmē spējas videi pielāgoties. Galvenais ir pievērst uzmanību bērna personībai, jo gan meitenes, gan zēni katrs iet savu īpašo attīstības ceļu. Septiņu gadu vecumā viņi arvien vairāk sāk apjaust sevi, meklē savu es, skatoties uz apkārtējiem, un sastopas ar jaunām attiecību situācijām.

Tomēr vecāki nedrīkst aizmirst arī par sevi – arī viņiem ir liela nozīme bērnu emocionālajā stāvoklī. Bērni ir vecāku spogulis, tieši tādēļ pieaugušajiem vajadzētu skolas gada sākumu uztvert lietišķāk un vienkāršāk. Ja vecāki paši baidās un nervozē, tad arī bērns sāk to izjust. Vecākiem vajadzētu bērniem dot atbalstu, iedrošinājumu un patiesu interesi par viņa gaitām.

Ieteikums: pirmajās klasēs der pievērsties pašām zināšanām, nevis tās salīdzināt vai ierindot kādos reitingos. Svarīgāk par to, cik vārdu minūtē bērns izlasa, ir pievērsties sadarbības un saziņas prasmēm, mācīties priecāties par citu veiksmi, cienīt un atbalstīt otru, palīdzēt otram. Tās ir prasmes, ko svarīgi apgūt līdz deviņu gadu vecumam. Tāpat der padomāt par mūzikas instrumentu apguvi, jo tā visvairāk nepieciešama pirmajās trīs klasēs. Tas palīdz sinhronizēt abas smadzeņu puslodes, bet tas savukārt bērna attīstībā nodrošinās netiešu lēcienu.

Kā liels pluss vērtējama jaunā kompetenču izglītība, kas veidota tā, lai rosinātu bērnu saprast sevi, izzināt pasauli, konstruēt jaunās zināšanas, balstoties uz pieredzi, izmēģināt un nebaidīties kļūdīties, domāt un meklēt citus risinājumus. Pēc tā bērni arī alkst, ejot uz skolu. Jau pirms gadsimta antroposofās medicīnas speciālisti runāja par to, ka vesels bērns var būt tikai tad, ja fizioloģiskā, dvēseliskā un garīgā funkcija ir harmoniskas, un ar jauno izglītības pieeju tas arī tiek realizēts.

LASĪTĀJS VAICĀ

Ar kādu testu doties uz augstskolu?

Jauna kuldīdzniece vēlas noskaidrot atbildi uz jautājumu, kas aktuāls ne vienam vien studentam: kāds kovida tests studentiem ir derīgs.

„Es studēju Rīgas Stradiņa universitātes (RSU) Sarkanā Krusta medicīnas koledžā. Lai piedalītos lekcijās, vai nu jābūt vakcinētam, vai jāuzrāda negatīvs Covid-19 tests. Esmu uztaisījusi siekalu testu, jo tas ir lētāks nekā deguna un rīkles iztriepes tests (pulķīšu metode), bet koledža atsakās pieņemt negatīvu siekalu testa rezultātu. Tur paskaidroja, ka vērā tiek ņemti tikai pulķīšu testi. Kāpēc? Neviens īsti paskaidrot nevar. Esmu apzvanījusi visas Latvijas augstskolas, un visās tiek ņemti vērā abu metožu rezultāti.”

Slimību profilakses un kontroles centra pārstāve Ilze Arāja skaidro, ka Latvijā ir divu veidu Covid-19 testēšana, kas oficiāli apstiprināta. Pirmā ir deguna un rīkles iztriepe, otrā – siekalu tests, un abu rezultāti ir ņemami vērā, piemēram, ja cilvēks atgriežas no ārzemēm. Par kārtību mācību iestādēs viņa lūdz jautāt

Izglītības un zinātnes ministrijai.

Tās pārstāvis Jānis Aizpors stāsta, ka ir vadlīnijas, kā mācību iestādēs jāgarantē drošs process, bet par to, vai ir vai nav jāņem vērā valstī apstiprinātu testu rezultāti, jājautā Veselības ministrijai.

Tās pārstāve Sintija Gulbe skaidro, ka prasību pēc noteikta testa nav, jo Covid-19 diagnosticēšanai tiek izmantotas abas metodes. Lai mācītos klātienē, prasība ir negatīvs testa rezultāts. Kāpēc prasīts noteikts tests, jājautā pašai koledžai.

RSU mediju attiecību vadītāja Ieva Nora Gediņa atbild: „Veselības studiju prorektors Guntis Bahs norāda, ka RSU izpilda normatīvajos aktos norādīto. Kā minēts Ministru kabineta noteikumu Nr. 360 109. punktā, koledžās un augstskolās klātienē var piedalīties arī ar papīra un digitālu apliecinājumu par negatīvu Covid-19 testu, kas nodots pēdējās 48 stundās atbilstoši SPKC algoritmam.” Tātad arī uz Sarkanā Krusta medicīnas koledžu var doties ar negatīvu siekalu testu.

Alberts Dinters

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

Kuldīgas novada domes sēdē, lemjot par jaunā novada ģerboni, deputāts Ainārs Zankovskis no Skrundas noteic: „Kas zina, cik ilgi atkal būs kopā...”

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai pamanāt sienu gleznojumus pilsētā? Ko par tiem domājat?

Elīna Žukova, veikala *Armadio* īpašniece:

– Jā, pamanu, bet tikai tos, kas pašai patīk, piemēram, grafi, kādi dabas skati vai kas košs, kas uzreiz iekrīt acīs. Sienu gleznojumus noteikti atbalstu: jo vairāk, jo labāk. Tie pilsētu noteikti izdaiļo un pievērš apkārtējo uzmanību. Tāpat jauniešiem ir iespēja izpausties, un tas ir svarīgi, lai viņi justos atzīti un novērtēti. Žēl, ka noārdīja veco rūpnīcu *Vulkāns*, jo tur bija daudz vietas, kur jaunieši varētu izpausties, radīt mākslu. Saldū ir tāda ēka, kur iekšā visas sienas izzīmētas. Manuprāt, izskatās skaisti, es gribētu, lai kas līdzīgs būtu arī Kuldīgā.

Juris Freimanis, ir biznes Vācijā:

– Jā, esmu ievērojais. Pamanu gan grafi, gan kādus dabas skatus. Zinu, ka kaut kur Kuldīgā esmu redzējis, bet, kas tur bija attēlots un kur, to gan neatceros. Atbalstu šādu mākslu kopumā, varbūt ne tādā ziņā, ka apgleznot vēsturiskas, publiskas ēkas, bet tā, lai vietējie jaunieši var izpausties. Par ielu mākslas festivālu esmu dzirdējis, bet maz ko no tā esmu redzējis, jo šeit reti atbraucu. Dzīvoju Vācijā, un tur gan šie gleznojumi ir. Apzīmēti visi tilti un šosejas malas. Pilsētās var redzēt milzīgus gleznojumus vairāku stāvu augstumā – pats nesaprotu, kā ko tik lielu var uzgleznot.

Paula Ķirse, audzina bērnu:

– Neesmu Kuldīgā pamanījusi nevienu. Bet tādu mākslu es atbalstu: ja dotos apskatīt, gribētu redzēt grafi, stilu, portretus vai ainavas. Kuldīgā varētu apgleznot kultūras centru – ne tāpēc, ka ēka ir nepievilcīga, bet tādēļ, ka tur būtu daudz vietas, kur izpausties.

Agita Kirilova, mājsaimniece:

– Kuldīgā neesmu pamanījusi, jo maz šeit atrodos, taču esmu redzējusi Talsos tunelī. Neatceros vairs, kas tur īsti attēlots, taču bija kas interesants un krāsains. Vairāk pamanu spilgtus gleznojumus. Tie grafi burti gan liekas vairāk tādi ķēpājumi, ne māksla. Atbalstu skaistus gleznojumus, piemēram, skaistus liekas darbs Liepājas ielā blakus *Staburadzei*. Man patīk reālistiski gleznojumi. Kuldīgā, domāju, varētu apzīmēt logus Vainšteina ēkai, kas atrodas pie Aleksūpītes. Noteikti daudzas, kas nav tik pievilcīgas, varētu apgleznot, tā teikt, defektu pārvērst par efektu.

Māra Jansone, strādā optikā:

– Kuldīgā neesmu pamanījusi, jo bieži pa ielu nestaigāju. Vienīgais, kas nāk prātā, ir sienas gleznojums Liepājas ielā blakus *Staburadzei*. Bet, ja arī kādu pamanu, nepievēršu lielu uzmanību. Galvenais, lai ēku ar to zīmējumu neuztaisa vēl neglītāku. Mūsdienās ir tik daudz to jauno mākslinieku, kuri jūtas lieli un svarīgi, nez ko no sevis iedomājas. Mākslinieka *papīrs* kabatā, manuprāt, neko nenozīmē. Esmu dzirdējusi, ka Kuldīgā norisinās ielu mākslas festivāls, taču nevienu pagājušā gada darbu neesmu apskatījusi. Varbūt labāk censties to veco ēku sakopt kā citādāk, nevis nomaskēt, uzgleznojot ko pa virsu. Man nepatīktu, ja kāda publiska ēka pēkšņi tiktu apgleznota. Ja tās ir garāžas un citas industriālās ēkas, tad to es vēl pieņemu.

Kristaps Goldbergs, students:

– Daudz par tādiem neinteresējos, taču, vai nu ejot, vai braucot caur Kuldīgu, esmu pamanījis, ka tāda māksla ir. Manuprāt, lielākā daļa šo gleznojumu ir visai pavirša, taču daži darbi man patīk. Kuldīgas Centra vidusskola ir diezgan profesionāli apkrāsota māja. Par ielu mākslas festivālu neesmu dzirdējis, taču uzskatu, ka šeit tādi mākslai īsti vietas nav, ņemot vērā to, ka Kuldīga cenšas veidot vēsturiskas pilsētas tēlu. Varbūt gleznojumiem būtu vieta pilsētas jaunajā daļā, bet noteikti ne vecpilsētā.

Amanda Gustovska, Jāņa Siliņa foto

Senioru skola atkal darbosies

17. septembrī 14.30 Kuldīgas senioru skola nodarbības atsāks.

Tās pārstāve Larisa Barinova informē, ka pirmajā tikšanās reizē viesosies gastroenteroloģe Linda Erne. Pēc tam tiks pārrunāti jaunā mācību gada plāni, uzklaušītas vēlmes, kas seniorus interesē. Aicināti arī jauni dalībnieki.

Pašvaldību vadītāji runā ar ministri

Kurzemes plānošanas reģiona attīstības padomes kārtējā sēde notika Izglītības un zinātnes ministrijā, jo darba kārtībā bija tikšanās ar ministri Anitu Muižnieci.

MAKSIMĀLI ILGI KLĀTIENĒ

Padomes priekšsēde Inga Bērziņa pastāstīja, ka galvenokārt jautājumi bija saistīti ar mācību gadu, kas sāksies cerībā, ka Covid-19 dēļ skolas nebūs jāslēdz. Pieredze parādījusi, ka attālinātās mācības zināšanu līmeni pazeminājušas. To atzina visi Kurzemes pašvaldību vadītāji, un par to liecina arī informācija valstī kopumā. Ministre apstiprināja, ka mācības klātienē notiks maksimāli ilgi, un valdība vienojusies, ka vispārīgākajās skolās slēgti tikai pilnīga *lokdauna* gadījumā, ja sabiedriskās vietas būtu jāslēdz. Līdz šim Latvijā tāda nav bijis – pat stingrie ierobežojumi bija tikai daļēji, jo visas vietas netika slēgtas, bija atļauts pārvietoties. Situācija skolās tiek vērtēta pēc saslimšanas kumulatīvajiem rādītājiem katrā novadā. Pilnīgs *lokdauns* attiecas uz visu valsti, un to neizlemj viena ministrija. Ir cerība, ka līdz tam Latvija nenonāks. Tagad, ja saslimst viens vai daži cilvēki, konsultējoties ar Slimību profilakses un kontroles centru, katra iestāde vai izglītības nodaļa ir tiesīga karantīnu noteikt klasei vai bērnudārza grupai.

Daudz sanāksmē spriests par kovida testiem, un arī šajā ziņā visos novados situācija nav vienāda, jo tā atkarīga no sadarbības ar laboratoriju. Kuldīgai ir līgums ar E.Gulbja laboratoriju, un te nav tādu lielu sūdzību kā citur, kur testēšana rit ļoti sarežģīti. Runājot par ārpusklases darbu, vairumā novadu ir skaidrs, kādi pulciņi ar pašreizējiem nosacījumiem varēs darboties.

PRASĪS PAPILDU NAUDU

A.Muižniece atzina, ka pedagogu galvenais uzdevums ir nodrošināt izglītību, nevis nodarboties ar skolēnu testiem un citādu slimības ierobežošanu. Arī Kurzemē skolu darbinieki no papildu slodzes jau sāk pagurt, tāpēc ministre solīja valdībai prasīt papildu finansējumu. Līdz šim valdības atbilde nav bijusi labvēlīga. Tāpat ir atklāts jautājums par testu maksu pedagogiem. Valsts maksā tikai par skolēnu testiem. Labā ziņa: ir valsts atbalsts drošai videi. Ministrija centralizēti iepērk gaisa kvalitātes sensorus, un tie būs katrai klasei atsevišķi. Top prasības, kā jāīsteno, ja sensors rāda nepietiekamu kvalitāti, jo visās skolās ventilācijas nav. Izsludināts arī iepirkums datoru iegādei mācību iestādēs, un līdz gada beigām tos saņems katrs 7.–9. klases skolēns. Kopējās izmaksas tam ir 10,5 miljoni eiro. Pēc tam par 11 miljoniem eiro plānota datoru iegāde 4.–6. klasēm.

Daina Tāfelberga

Kāda ir saslimstība ar Covid-19 mūsupusē

Kurzemnieks atsāk informēt par Covid-19 statistiku Kuldīgas novadā, kurā ne iekļauts arī Skrundas un Alsungas novads. Katru otrdienu publicēsim ziņas, kas pieejamas atvērto datu portālā *Data.gov.lv*.

Kopš jūlijā izveidots jaunais Kuldīgas novads, 1. septembrī konstatēti 77 inficēšanās gadījumi. Nepilnās divās nedēļās līdz 12. septembrim skaits pieaudzis par 86, sasniedzot 163. Savukārt 14 dienu kumulatīvais rādītājs kopš mēneša sākuma pakāpies no 36 līdz 95.

KLASES IET KARANTĪNĀ

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā (VPKV) vakar karantīna bija noteikta trīs klasēs, jo katrā vienam skolēnam tests bijis Covid-19 pozitīvs. Direktore Inese Astaševska pastāstīja, ka tām mācības notiek attālināti.

Nedēļas beigās karantīna beigsies 3. klasei. Tur saslimušais skolēns iepriekš nebija uz skolu nācis un ar citiem ticis. 3. septembra vakarā viņš juties saguris, vecāki konsultējušies ar ģimenes ārstu, kurš nosūtījis uz testu. Pirmdien rezultāts bijis negatīvs, bērns juties labi un atgriezies skolā. Trešdienā notikusi testēšana visā skolā, rezultāti saņemti ceturtdien ap sešiem vakarā, un tad šim skolēnam un vēl diviem (7. un 9. klasē) tas bijis pozitīvs.

Direktore norāda, ka potētājiem skolotājiem karantīna nav noteikta, ja vien nav saslimstības simptomu. Uz mācībām ļauts ierasties arī skolēniem ar sertifikātu. Pilnu vakcināciju VPKV izgājuši vairāk nekā 80% darbinieku. Jau mācību gada sākumā sapulcēs ar vecākiem papildus SPKC norādījumiem izveidots tā sauktais luksofors, kā rīkoties, lai Covid-19 neizplatītos.

Pēc pašvaldības informācijas citās mācību iestādēs pirmdien saslimušo nebija.

Viduskurzemes pamatskolā-attīstības centrā testēšana notiek piektdienās. Sestdien rezultāti bijuši negatīvi. Direktore Ināra Oļena skaidro, ka speciālajā skolā nodot testus ir daudz sarežģītāk, jo šeit mācās bērni ar dažādiem veselības traucējumiem, taču testi visiem vienādi. Lai siekalas savāktu, pedagogiem palīdz citi darbinieki, medmāsa, iesaistīti arī vecāki. Problēma ar speciālajām skolām un testiem pacelta valsts līmenī, I.Oļena vērsusies vairākās institūcijās, taču līdz šim uzklaušījis vienīgi tiesībsargs.

SASIRGUŠI ARĪ PANSIONĀTOS

Covid-19 gadījumi atklāti arī divos Kuldīgas novada aprūpes namos: Latvijas Sarkanā Krusta aprūpes centrā *Venta* pagājušonedēļ saslimuši 15 klienti, bet aprūpes namā *Valtaiki* sestdien konstatēti 14 gadījumi.

„Nevaru pateikt, cik vakcinēto un cik nevakcinēto klientu saslimuši, bet viņu vidū ir arī tādi, kuri no potes atteicās,” skaidro *Valtaiki* direktore Gunita Bivbāne. „Ziņu par pozitīvu rezultātu saņēmām sestdien. Pirmdien analīzes nodevām visi, atbildes gaidām otrdien. Darbs turpinās – potētie darbinieki klientus aprūpē.”

Par situāciju aprūpes centrā *Venta* izpilddirektore Anita Boitmane saka: „Vīruss pagājušonedēļ laboratoriski apstiprināts 15 klientiem, šobrīd 13 jau būs atveseļojušies, temperatūras daži nav, citiem tā vēl mazliet svārstās, bet diviem turas augstāka. Vistrakākā situācija bija 5. un 6. septembrī.”

Inta Jansone, Daina Tāfelberga, Alberts Dinters

Sporto kopā ar teju 50 tēviem

Piektdien Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola par godu Tēva dienai bija sarīkojusi sportisku dienu, kurā tēti tika aicināti piedalīties, un sportot bija gatavi gandrīz 50.

Nodarbes Estrādes parkā vadīja un vērtēja 12. klases skolēni. Tās sākās ar iesildīšanos aerobikas treneres Lindas Zīlītes vadībā. Skolas teritorijā klašu komandas apmeklēja izzinošas un jautras stacijas, kurās bija radoši uzdevumi. Varēja ar skolas medicīnas māsiņu parunāt par veselību, apmeklēt ugunsdzēsības staciju, iemācīties rotāļlietas nosaukt krieviski u.tml. 9., 10. un 11. klase orientējās pilsētā, kur uzdevumus bija sagatavojuši absolvente Ieva Gūtmane.

Lailas Liepiņas teksts un foto

Elans un Raivo (1. klase) Babrovski, stafetes uzdevumus pildot, darbojas kā saliedēta komanda, jo, kā pastāstīja tētis, kopā viņi to darījuši jau bērnudārza pasākumos.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Raudoši bērni, agresīvi dzērājšoferi un dārziņu postītāja

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

6. septembris. Nedēļa sākas ar reidu gar Kuldīgas skolām, un pieķeram vienu nepilngadīgu pīpmāni. Zvans no Valsts policijas (VP): skatu laukumam pie *Kūravas* margas ir bojātas. Sazināties ar apsaimniekotāju, kas bojājumu novērs. Pēc tam protokolu pasniedzam alkohola cienītājam Liepājas ielā. Vakarā kāds zvana, ka Liepājas ielā viņam nozagta soma un telefons, grib rakstīt iesniegumu. Paskaidrojam, ka tā ir VP kompetence.

7. septembris. 1905. gada parkā aiz tualetēm smēķējot nepilngadīgie. Kad ierodamies, tie jau aizgājuši. Vakarā Stendes ielā pie žoga guļot vīrietis. Kad ierodamies, viņš pieceļas un aiziet. Iz-

saukums uz Piltenes ielu, kur dzīvoklī atrodas nevēlama persona. Izrādās, ka tā ir kaimiņiene, un mēs viņu izraidām. Kurmālē kādās mājās notiek skaļš ķīviņš, raud bērni. Konflikts atrisināts, vairāki cilvēki izvadāti pa mājām, par faktu informēta bāriņtiesa.

8. septembris. Zvana sieviete, ka blakus mazdārziņa īpašniece izpostījusi viņas dārziņu. Viena iesaistītā nevar uzrādīt nevienu dokumentu, ka dārziņš ir viņas, tāpēc liekam sakārtot *papīrus* un tad vērsties policijā. Nodrošinām kārtību vakcinācijas centrā – šo uzdevumu pārņemam no Zemessardzes.

9. septembris. Apskatām Skrundu un Dzeldu. Kad atgriežamies Kuldīgā, puķu tirdziņā protokols tiek kādam dzērājam. Cits pārlieku iesilis nolicies pagulēt An-

nas ielas daudzstāvu mājas kāpņu telpā. Pienāk signāls, ka Skrundā kāds mežā izbēris atkritumus. V.Plūdoņa vidusskolas apkaimē manīts nepilngadīgs pīpētājs, bet viņu nenoķeram. Vakarā zvana kāds *Zilā krusta* patversmes iemītnieks, ka esot pārāk saguris – lai vedot uz Kabilu. Bet taksometra pakalpojums nesniedzam.

10. septembris. Reids Raņķos, Laidos, Snēpelē. Tad braucam fiksēt Liepājas un Parka ielas krustojumā izbērtus atkritumus. Autoostā vīrietis guļ uz soliņa. Nākas saukt talkā mediķus, jo viņam pārsista galva.

11. septembris. Apbraukājam Skrundu, Laidus, Snēpeli. Kārtējo protokolu par alkohola lietošanu saņem vīrietis, kurš to dara uz soliņa Stendes ielā. Pēcpusdienā pie diviem protokoliem vienlaikus tiek cits, kurš guļ uz soliņa Raiņa ielā. Pēc

tam izsaukums no VP, jo Ventspils ielā apturēts spēkrats, kurā atrodas divi agresīvi apreibušie: vadītājs un pasažieris. Padurē nākas pie drauga nogādāt agresīvu sievieti, bet darbiniekiem izdodas viņu nomierināt. Kad atgriežamies Kuldīgā, atkal protokols vīrietim, kurš pamatīgā reibumā sēž Sūru ielā. VP kolēģi lūdz aizbraukt uz Priedaini, jo tur avarējusi kāda automašīna, bet tiem visas ekipāžas aizņemtas. Konstatējam, ka šoferis iereibis, un sagaidām VP.

12. septembris. Reids Skrundā. Saņemam zvānu, ka Kuldīgā, Mucenieku ielā, kāds vīrietis vāļājas. Par to viņam protokols.

Nedēļas laikā pie protokola par pārkāpumiem tikuši 18, pie brīdinājuma – četri autovadītāji.

Pierakstījis Alberts Dinters

Kopj Baltijas jūras piekrasti

Visi Ēdoles pamatskolas audzēkņi, kuri kopā ir 110 (20 pirmsskolas vecuma bērni), 3. septembrī bijuši ikgadējā darba pārgājienā Jūrkalnē sakopt Baltijas jūras piekrasti. Līdz ņēmuši maisus un cimdu. Pusdienām svaigā gaisā skola sagādājusi zupu, desinās un bulciņas.

Šis pārgājiens ir ceturtais gads. „Viens mērķis ir saliedēt bērnus, otrs – sakopt jūras krastu,” stāsta Ilze Bloka, kura vada ekoskolas programmu un ir uzņēmusies vadīt arī šo pasākumu, iesaistot vairākus kolēģus. Skolotāja stāsta, ka bērni jūtas gandarīti un vienmēr piedalās ar prieku. „Pludmale kļūst tīrāka, un maisi pildās,” saka Ilze. Atkritumi tiek vākti apmēram desmit kilometros, un audzēkņi iet no abām pusēm. Tiekoties pa vidu, viņus sagaida gardas pusdienas, spēles un citas aktivitātes. Bērniem patīkot būt svaigā gaisā,

Ēdoles skolēni
ikgadējā pārgājienā
Sakopsim Baltijas
jūras krastu.

nevis sēdēt klasē, turklāt šī ir iespēja visiem satikties neformālā vidē. „Laiks mūs priecēja – drusku pūta vējš, taču auksti nevienam nebija,” stāsta Ilze.

Organizācijā *Labie darbi* visi novadi var

iesūtīt savas ieceres, un Ēdoles pamatskolas ideja vairākus gadus bijusi jūras piekrastes sakopšana. Pirmajā gadā *Labajos darbos* tā ieguvusi pirmo vietu kā labākais pulciņš.

Supo un pārsteidz ar romantisku randiņu

Ēdoles ezerā ar SUP dēļiem var izbraukt otro gadu. Tomēr Agnese Moldovāne, kura par tiem atbild, uzskata, ka šis esot pirmais īstais gads no A līdz Z, jo iepriekšējais bijis tikai kā iesildīšanās.

„Jūnijs un jūlijs pagājuši ļoti labi. Supotāju bija daudz, un visi ļoti aktīvi,” stāsta Agnese. Vienīgais, kas sezonu sabojājis, ir laikapstākļi, jo vasara beigusies pēkšņi. „Augusts nebija daudzām pa prātam, jo ūdens auksts, ārā liels vējš un lietus.” Tomēr sezona vēl nav galā. Pagājušajā gadā supošana atklāta tikai augustā, bet tad laikapstākļi bijuši krietni iepriecinošāki.

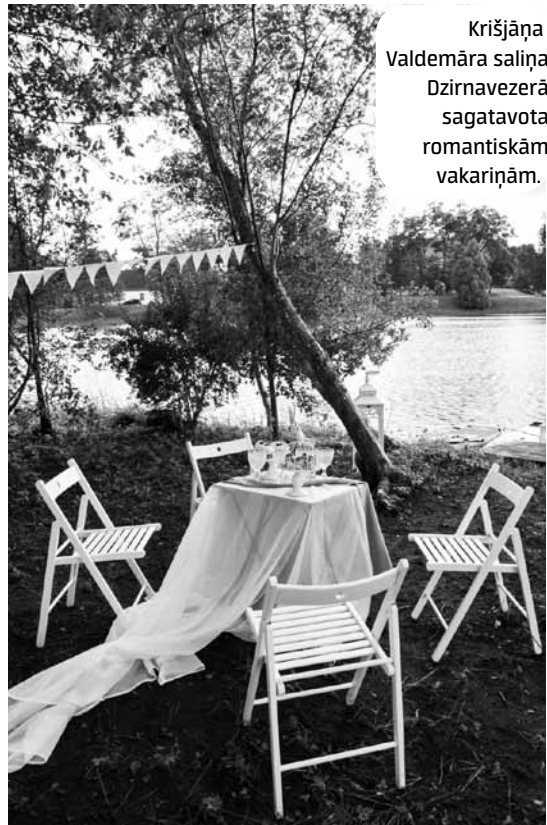
JAUNUMS – VINGROT UZ DĒĻA

Viens variants, kā izmantot SUP dēļus, ir laisties pār ezeru mierīgā atpūtā, taču vēl viens ir vingrot. Te varēja ar dēļiem sportot fitnesa treneres Klintas Āboliņas pavadībā. „Šis bija ļoti apmeklēts pasākums. Pie mums brauca cilvēki no Kuldīgas un Jūrkalnes. Vingrošanā piedalījās ne tikai meitenes – uz nodarbībām nāca arī puīši. Tomēr noteicošie bija laikapstākļi. Nodarbības notika tad, kad laiks to atļāva.”

Fitnesa trenere K. Āboliņa stāsta: „Ideja radās kopā ar Agnesi, drīzāk viņa mani uzrunāja, jo zināja, ka nodarbojos ar fitnesu, un izaicināja mani uz ko jaunu. Paldies viņai par to! Vingrinājumi sievietēm un vīriešiem neatšķīrās, vairāk atmosfēra – puīši biežāk jokojās un biežāk krita ūdenī. Bija viens kuriozs ar mani pašu – starp divām nodarbībām domāju, ka apstāšos pie laipas, lai padzertos. Padzēros diezgan daudz ūdens,

Fitnesa trenere Klinta Āboliņa vada nodarbību uz SUP dēļa.

Krišjāņa Valdemāra saliņa Dzirnavezera sagatavota romantiskām vakariņām.

jo supš atsitās pret laipu un izsita līdzsvaru – iekritu ūdenī līdz ar laipas malu.

Vislabāk man šajā pieredzē patīk Ēdoles SUP dēļu īpašnieki un ezera aktīvisti – Agnese un Gatis Moldovāni, kā arī viņu dēli, jo atmosfēra tur ir fantastiska: visi smejas, atpūšas un labi pavada brīvo laiku. SUP fitness bija kas jauns arī priekš manis. Man patīk sevi izaicināt.”

GANDARĪJUMS RADA IECERES

Agnese skaidro, ka, pirmo reizi supojot, cilvēkam nekas nav jāzina. Par airēšanu, noturēšanos uz dēļa un pārējiem drošības nosacījumiem tiek izstāstīts. „Bija gadījums, kad cilvēkam, kurš pie mums atbraucis tālu gabalu, ir kāda bērniņas trauma un bail no ūdens, tomēr ir vēlme šīs bailes pārvarēt. Tad *ieslēdzam* psihologa lomu un mierinām, ka viss būs kārtībā un uz sauszemes visi atgriezīsies atpakaļ sveiki un veseli. Esmu arī braukusi uz dēļa līdz, lai cilvēks justos droši,” saka A. Moldovāne.

Vēl viņa uzsver, ka muļķīgu jautājumu no klientiem nav. Pat tad, ja pašiem tās šķiet pašsaprotamas lietas, instruktori saprot, ka citiem tā ir pirmā pieredze, tāpēc ar lielu patīcīgumu cenšas atbildēt uz visiem jautājumiem. „Tā ir vislielākā alga, kad esam kādu pārliecinājuši uzkāpt uz dēļa, viņš to izdara un ir gandarīts,” secina Agnese.

Viņa šai uzņēmējdarbībā ir iekšā ar sirdi un dvēseli un arī nākamajā gadā turpinās piedāvāt SUP dēļus. Tāpat viņa atklāj, ka ūdens tūrisma grib paplašināt, piedāvājot arī katarānus un daudz ko citu. Šogad realizēta iecere par Krišjāņa Valdemāra saliņas sakopšanu un izmantošanu. Tur var doties romantiskā randiņā, laulību ceremonijā vai ģimenes fotosesijā.

Pili apciemojuši vietējie

Šī sezona Ēdoles pili apmeklētāju ziņā bijusi ļoti laba, lai gan ierobežojumu dēļ tā sākusies tikai jūnijā, stāsta pils vadītāja Annija Reskāja.

„Kopumā apmeklētāji ir vietējie, un šovasar aktīvi izmantota arī iespēja nakšņot. Agrāk klienti pārsvarā bija ārzemnieki, tagad tie ir Latvijas tūristi. Šogad piedāvājumu esam papildinājuši ar *Pasaku valstību* – 20 unikālām mākslinieces Jeļenas Mihailovas leļļu ekspozīcijām par latviešu literārajiem darbiem (attēlā). Te var apskatīt *Velniņus*, *Skroderdienas Silmačos*, *Zelta zirgu* un daudzus citus. Kas attiecas uz pasākumiem, šogad tāpat kā pagājušogad nolēmām slavenā Emīla tirgus desmito gadskārtu pandēmijas dēļ pārcelt, taču ļoti ceram skaisto pasākumu nākamgad sarīkot pavisam citā līmenī,” atklāj A. Reskāja.

Vasara pagājusi darbīgi

Aktīvi atsākusies jaunā pašdarbnieku sezona, bet arī vasarā paveikts daudz.

Joprojām pagastā ir tautas deju kopa, kurai aicināti pievienoties jauni dejotāji. Jauktais vokālais ansamblis meklē savā komandā jaunas vīru balsis. Tāpat darbojas amatiereteātris, folkloras kopa *Ēdol's šists* un interešu grupa *Varavīksne*.

Arī septembra notikumu klāsts ir diezgan plašs. Katru trešdienu 18.00 tie, kas grib vingrot, aicināti uz bezmaksas aerobikas nodarbībām kultūras namā. 13. septembrī 13.00 bērniem paredzēta leļļu teātra izrāde *No pasakas ar dziesmu*. 15. septembrī 17.00 pie kultūras nama pasākumā *Mīlestība maina visu* varēs paklausīties Guntara Rača dzeju amatiereteātra sniegtumā. 25. septembrī 19.00 – komēdija *Silvija* Rīgas aktieru izpildījumā (režisors Voldemārs Šoriņš). 9. oktobrī 10.00 rudens tirgus, pieteikties var kultūras namā.

Kultūras nama vadītāja Inese Poriķe stāsta: „Vasara pagāja karsti, kā jau visiem. Jūnijā bija darbošanās vairāk ar bērniem, gatavojoties pasākumam *Citādi svētki* Kuldīgā. Pirms Jāņiem pagastā bija jauns pasākums *Stipro skrējieni*. Sacentās 15 dalībnieki, kuri bija ļoti apmierināti un izteica vēlēšanos, lai tādu rīkotu vēl, turklāt ar augstāku sarežģītības pakāpi. Bija atbraukuši cilvēki arī no Kuldīgas un Ventspils. Tiešām izdevās superīgs pasākums. Augustā pēc nelielas atpūtas gatavojamies pasākumam *Ološanās Ēdolē*, kas ilga divas dienas un kurā piedalījās slaveni mūziķi. Bija arī leļļu teātris un mūsu pašu amatiereteātris. Programma visām paaudzēm. Vasaras vidū bija koncerti ar Kārlī Neimani, teātra mūziku un anekdotēm. Arī nākotnes plāni mums ir tikpat darbīgi.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Daktere operā un ar mugursomu kalnos

Inta Jansone, Līgas Valģes arhīva un Lailas Liepiņas foto

Viņa klausās klasisko mūziku. Kāpj kalnos, dodas citos tuvākos un tālākos ceļojumos. Darina sev Kuldīgas tautastērpu. Palīdz tiem, kuriem klājas grūtāk, rīko pasākumus mediķiem pensijā. Pēc dalības orientēšanās spēlē *Dullā maijvabole* saukta par Kņopieni, jo spilgti iejutusies šajā tēlā no filmas *Dāvana vientulai sievietei*. Tik daudzpusīga ir LĪGA VAĻĢE – bērnu neiroloģe un akupunktūras ārste Kuldīgas veselības centrā. To viņa atvēra teju pirms divdesmit gadiem.

Kāds ir šīs vasaras spilgtākais notikums?

Tāds bija, un to varētu nodēvēt arī par gadsimta notikumu. Biju Maestro Raimonda Paula un operdziedātājas Elīnas Garančas koncertā Rīgā, Nacionālajā teātrī. Mēs, latvieši, esam ļoti bagāti ar spēčīgiem māksliniekiem. Bet garie ceļojumi pandēmijas dēļ izpalikuši.

Uz kuriem pasākumiem noteikti dodaties?

Pārsvārā tā ir klasiskā mūzika. Man atklājums ir Mežotnes pils – tur notiek fantastiski koncerti. Agrāk bija tradīcija braukt uz Gidona Krēmera koncertiem Siguldā, koncertzālē *Baltais līģelis*. Tie notika vasarā ap Jāņiem un bija jauki. Tagad Krēmers vairāk muzicē Dzintaru koncertzālē – brauksim arī turp. Tas gan ir patīkami, ka atkal pavērās šīs iespējas! Citādi veselu gadu nebija iespējas aiziet ne uz teātri, ne uz koncertu.

Vai ierobežojumu laikā tos skatījāties tiešsaistē?

Jā. Daudzi lielījas, ka pārkrāmējuši skapjus, paveikuši remontu. Man nebija laika māju krāvēt. Man tas bija ļoti aizņemts periods – Metropolitēna opera tiešsaistē bez maksas rādīja dažādus ierakstus. Tur nevar tā vienkārši – klausīties fonā un darīt citas lietas. Gribas sprast, izbaudīt. Zināmā mērā varēja arī uzspodrināt angļu valodu, jo ierakstam apakšā rādīja tulkojumu angļiski un tekstu varēja lasīt.

Vai uz koncertiem labāk ejat kompānijā?

Jā, un labi, ka ir domabiedri, kas arī vēlas dzirdēt, redzēt to pašu, ko es. Vienmēr kādam jābūt aizsācējam, sākot ar informēšanu, ka notiek viens vai otrs pasākums, un biļešu iegādi. Starp citu, kultūras nama meitenes zina manu gaumi un zvana: „Jūs vienmēr ņemat biļetes uz Garanču. Tagad arī tiks tirgotas.” Varēju laikus tās nopirkt. Nav jau noslēpums, ka biļetes arī izpērk.

„Kurzemnieku uzticība jāiekaro – tikt pie viņu sirds siltuma nav vienkārši.”

Vienu apaļu jubileju nolēmu svinēt Minhenē, Vācijā, – nopirku biļetes uz operu. Tā ir labāk nekā sēdēt pie rasola blādas. Tas laiks man sen pāri.

Ielās jau var redzēt krāsainas lapas – tuvojas rudens. Kurš gadalaiks jums mīļākais?

Patīk visi. Bet par to, kurš mīļāks vairāk, daudz esmu domājusi. Rudens ir krāsains. Bet laikam mīļāks tas brīdis, kad pavasarī

sāk parādīties pirmais maigais zaļums. Viss dabā mostas apbrīnojamā veidā. Tāds noslēpumu pilns mirklis.

Jums patīk ceļot. Kurā gada laikā to darīt vislabāk?

Vislabāk rudenī un ziemā, un tad braucam uz tām vietām, kur ir vasara un silti. Ir būts daudzviet – kartē vietas esmu atzīmējusi. Neesmu bijusi Austrālijā, Jaunzēlandē. Daudzreiz Jauno gadu esam sagaidījuši ārpus Latvijas – arī Vjetnamā, Ugandā. Smejos, ka ziemā braucam uz vasaru. Ir, ko atcerēties! Vairāk dodos sajūtu braucienos. Man šķiet, ka par vēl uiesāku kāpt kalnos. Tomēr paspēju (smejas).

Kur kāpat pirmo reizi?

Nepālā. Biju kādā alpinistu balnītē, kur bija arī Teodors Ķīrisis un pārējie, par kuriem saka: Latvijas sniega leopardi. Neatceros, kurš uzaicināja uz deju, bet man jāuztāja, kādos kalnos esmu kāpusi. Atbildēju, ka kāpu pirmo reizi un Anapurnā, kur augstākā pāreja ir vairāk nekā pieci tūkstoši (metru virs jūras līmeņa – red.). Dan-

„Kā tapa jūsu vadītais Kuldīgas veselības centrs?”

Ēku (bijušo bērnu konsultāciju Ventspils ielā – red.) iegādājās 2004. gadā, izremontējām un sākam strādāt. Toreiz no poliklīnikas ārsti sāka atdalīties ar savām privātp praksēm. Visiem nebija, kur palikt. Uzdrošinājos norisķēt, nezinot, ko tas viss maksās. Tagad jau ir gandarījums. Veselības centrā strādā bērnu ārsti, zobārsti, darbojas fizioterapijas kabinets, konsultē dažādi speciālisti no Ventspils, Rīgas.

Pašai ir specialitāte neiroloģijā – esmu bērnu neiroloģe un akupunktūras ārste. Ar adātām strādāju kopš 1988. gada, bet ārste esmu no 1983. gada.

Arvien biežāk tiek runāts, ka bērni kļūst hiperaktīvi. Vai tas tiesa?

Jā, tā ir problēma. Teiciens „Kad mēs augām, tad tā nebija”

„Ēka Ventspils ielā vienmēr bijusi ārsta māja. Vienā galā kāds no ārstiem arī dzīvojis. Zinu, ka te bija mājvieta dakterim Līcim, plaušu speciālistam. Padomju laikā te bija bērnu konsultācija, un tradīcija nav pārtrūkusi,” tā par savu lolojumu – Kuldīgas veselības centru – saka bērnu neiroloģe Līga Valģe.

no draudzenēm varēja vērties vairāk. Man nav problēmu ceļot luksusa variantā, bet kaifīgāk ir ar mugursomu plecok.

Tagad viss ir citādāk: esam kļuvuši turīgāki, varam atļauties vairāk. Man nav problēmu ceļot luksusa variantā, bet kaifīgāk ir ar mugursomu plecok.

Tagad viss ir citādāk: esam kļuvuši turīgāki, varam atļauties vairāk. Man nav problēmu ceļot luksusa variantā, bet kaifīgāk ir ar mugursomu plecok.

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

„Vai esat kuldīdzniece?”

Uzaugu Kauguros, Jūrmalā. Esmu beigusi Slokas vidusskolu. Vecāki nāk no Litenes puses Gulbenes novadā. Šogad piepildījās sapnis – divas dienas pa Pededzes upi nobraucām ar laivām. Tur jūtos piesaistīta, jo tā ir senču vieta, kur aizbraukt pasmelties spēku. Dzīvoju un strādāju Kuldīgā, it kā pamatīgums būtu šeit, bet būtībā tā otra kāja ir Kauguros, bet dvēsele – Litenē. Bija periods, kad dzīvojām

Līga Valģe, sākot jau ar skolas gadiem, spēlējusi basketbolu. Attēlā pirmā no kreisās (nr. 21).

Līga kopā ar dēlu Paulu.

Kņopienes tēlā – autoorientēšanās pasākumā *Dullā maijvabole*.

Ipaša aizraušanās ir kāpt kalnos.

„Kalnu ainavā ir kas tāds, kas parauj vaļā visas maņas.”

īstos laukos. Uz Kaugurim pārceļamies no Sidgundas Mālpils novadā. Tur braucu padzīvot arī pa vasarām. Laukos bija iemācījusies iejūgt zirgu, bija arī gov, tele, cūka, truši, gailis, vistas. Skrēju plikām kājām, ar netīru muti. Tur bija mammas ģimenes draugi. Mani vecāki bija notiesāti, un viņi zināmu laiku pavadīja Kazahstānā. Kad atgriezās, nebija darbavietu, viņus arī neņēma. Sidgundā tēvam bija feldšera vieta. Man bija septiņi gadi, kad pārceļamies uz Jūrmalu. Savukārt vecāamma dzīvoja Apē. Viņa bija stingra – vienmēr visam jābūt kārtībā, arī apģērbam. Un ar baltām apaklītēm.

Kādu atmināties sevi no bērnības?

Biju taisnības aizstāve. Patiesībā ļoti paklausīgs bērns, bet arī ar saviem stīkiem un niķiem. Sports aizņēma labu laiku, vasarās braucām uz treniņnometnēm.

Kuru sporta veidu izvēlējāties?

No septiņu gadu vecuma spēlē basketbolu. Mamma gribēja, lai apmeklēju mākslas vingrošanu. Izpildīju viņas lūgumu – aizgāju uz pārbaudīti. Neatceros, ko lika taisīt – špagatu vai tīlīņu, bet pateica: „Paldies!” Laikam biju mākslas vingrošanai par stīvu muti. Bērniībā līdz pusaudzes gadiem biju ļoti tieva.

Basketbolu spēlēju ilgi: skolas laikā, studiju gados, arī tad, kad jau dzīvoju Kuldīgā, spēlēju sieviešu komandā. Traumu dēļ nevarēju vairs turpināt. Sports arī ir tāda otra pasaule, kas sevi ievēl. Līdz ar to daudz kas bija mazliet liegts. Visi kaut kur jātreņģas, nedēļas nogalēs jāpiecēlāms uz Jūrmalu. Savukārt vecāamma dzīvoja Apē. Viņa bija stingra – vienmēr visam jābūt kārtībā, arī apģērbam. Un ar baltām apaklītēm.

Kādi bija pirmie priekšstati par mazzilsētu?

Es Kuldīgā, šķiet, biju vienu reizi ar klasi ekskursijā. Jutos laimīga, jo te bija dzīvoklis, kurā iekšā tūdens un tualete. Darba slodze liela – nebija laika pilsētu apskatīt. Nevarētu teikt, ka Kuldīga man būtu bijusi ļoti mīļa. Tagad – jā. Citi satiekot jautā, kur strādāju. Atbildu, ka Kuldīgā. „Ā, tāda pilsēta!” Nodomāju: ja ikdienā tūdens jānes iekšā un ārā, jākāro malkas lietas, tik skaisti viss nešķiet gan.

Pēc cik ilga laika sākat uzskatīt sevi par kuldīdzniecei?

Pat nezinu, vai arī tagad sevi par tādu uzskatu. Beidzot Kuldīgu esmu iemīlējusi gan un esmu pil-

Kā jūs turpinātu teikumu „Līga Valģe ir...”?

MĀK LABI SAPRASTIES
● **Gita Mežecka**, Kuldīgas veselības centra administratore:
– Gudra daktere, un tas ir galvenais. Viņa ļoti labi māc komunicēt, ir pretimnākoša. Pirms Ziemassvētkiem tiek rīkots pasākums visiem kopā. Vēl viņa ieviesusi tradīciju pulcināt pensionētos medicīnas darbiniekus, arī jaunākus, kas reiz Kuldīgā strādājuši, bet tagad ir ārsti citās pilsētās.

ĀRSTE AR LIELO BURTU
● **Vineta Baukše**, fizioterapeite:
– Dzīvesgudra ārste, daudz pieredzējusi. Viņai patīk ceļot, izzināt visu jauno, iepazīt cilvēkus. Cenšas saglabāt vēsturiskas lietas. Ar lielu cieņu un līdzjūtību izturas pret līdzgaitniekiem, ilggađējiem kolēģiem. Grūtā brīdī palīdz.

ĻŌTI DAUDZVEIDĪGA
● **Vija Zariņa**, draudzene, ar kuru kopā dodas ceļojumos:
– Mūžīgais dzinējs. Mainīga un daudzveidīga. Ir ārste, dāma, klausās klasisko mūziku. Nebaids no darbiem dārzā, arī no nekomfortabliem ceļojumiem, var dzīvot vairākas dienas teltīs. Kad vajag, atbalsta draugus.

KOPĀ RĪKO PASĀKUMUS
● **Stella Pavloviča**, mūzikas pedagoģe:
– Gaišs un sirsniņš cilvēks. Ir ieinteresēta vietā, kur strādā, – veselības centrā. Pirms pandēmijas mums bija regulāra sadarbība, jo rīkojām pasākumus, piemēram, par šo māju, kurā agrāk dzīvoja Vroblevsku ģimene. Meita bija rakstniece, un tēva stādītās liepas tur aug joprojām.

sētas patriote. Priecājos aizbraukt uz Vidzemi – tur ir pilnīgi citāda elpa. Ne velti saka, ka kurzemnieku uzticība jāiekaro, jo tikt pie viņu sirds siltuma nav vienkārši. Nemāku vārdos aprakstīt, kas tas ir, kas kurzemniekus mazliet atšķir.

Aptuveni līdz 2000. gadam, ja biju citādāks, tevi noknābāja. Visi zināja, ko tu darīsi vai esi paveicis. Bija tāds mazpilsētas dīķītis. Tagad ir citādi – ienākušas jaunas vēsmas. Trīsdesmitgadnieku un četrdesmitgadnieku paaudze Kuldīgu maina. Šodien pilsēta ir atvērta visam.

Jūs pilsētas dzīvē iesaistāties aktīvi.

Jā, esmu piedalījies autoorientēšanās sacensībās *Dullā maijvabole*. Nodibināju biedrību kolēģus. Organizējam fondu, kurā iemaksājam naudu, lai nepieciešamības gadījumā palīdzētu pensionētajiem kolēģiem, piemēram, iegādāties medikamentus. Esam sakopuši vientuļo mediķu kapavietas. Domāju, ka arī katrai slimnīcā nodalī vajadzētu tiem saviem stiprajiem dakteriem, kas aizgājuši taisaulē, parpūties par atdusas vietām.

Kurš katrs nebūtu gatavs to uzņemties.

Mērķis biedrībai bija mazliet cits – kaut kā jāpiesaista Eiropas nauda, lai varētu saņemt remontam. Sarunās atklājās lietas, kas jādara, un gribējās iesaistīties. Es nevaru nostāvēt mierā. Dažbrīd ir arī dusma: kāpēc nedarīt, ja to var izdarīt?

Arī pašai ir darbi, kas vēl jāpadara, piemēram, jāpabeidz iesāktais Kuldīgas tautastērps. Pateicoties tam, ka rodas jauni draugi, no jauna iedvesmos. Viņi pretī nāk tad, kad to visvairāk vajag. Cilvēkam interes dzīves laikā mainās.

Vai par bērnu neiroloģi kļūvat apzināti?

Zināmā mērā – jā. Man jau par tādu uzskatu. Beidzot Kuldīgu esmu iemīlējusi gan un esmu pil-

dēls Pauls, un jau sākumā bija skaidrs, ka viņš būs jākopj un visu laiku jābūt klāt. Kad sāku strādāt ar adatu terapiju, parādījās maksas medicīnā jeb kooperatīvu kustība. Beidzās trīs gadu pēcdzemdību atvaļinājums, un daktere Garda ie-teica pamācīties un kļūt par bērnu neiroloģi. Apdomājās: negribēju pazuudēt sertifikāciju neiroloģijā. Pauls mani virzīja tālāk.

Kad pabeidzām remontu veselības centrā, pateicoties *Kurzemniekam*, notika labdarības akcija *Sasildi sirsniņu!*, kurā cilvēki slimnīcai saziedoja sirds toņu aparātus. Kredīts bija liels – jādomā, kā iekārtot fizioterapijas un vingrošanas kabinetu. Atkal kopā ar *Kurzemnieku* rīkojām akciju. Cilvēki saziedoja divreiz vairāk, nekā bija domāts. Čeku man izsniedza dienu pēc Paula aiziešanas mūžībā. Tas bija tik zīmīgi – es tajā brīdī sajūtu Paula rokas uz muguras, gluži kā mani pastumjot un sakot: „Tagad ej tālāk!”

Kad Pauls piedzima, nodaļā man iteica no viņa atteikties – atstāt specializētā iestādē. Viens no ārstiem bija tēva kursabiedrs, un viņš to sāka teikt, bet es atbildēju tā, ka ārsts pēc tam tēvam sacījis: meita nevienam neklausīs – darīs pa savam. Pauls savā ziņā bija mācība mums visiem: man, kolēģiem, arī manai ģimenei, vecākiem. Tie bija laiki, kad atbalsta personāla nebija. Tādu vajadzētu vairāk, lai mammām iedotu atelpas brīdi.

Arī pamperu nebija – Paulam bija pieci gadi, kad pirmos dabūju no humānās palīdzības. Pauls daudz ko iemācīja.

„Man nav problēmu ceļot luksusa variantā, bet kaifīgāk ir ar mugursomu plecok.”

Nekad neesmu domājusi: „Par ko man tāds sods?” Tas jau nav sods. Tagad skatos tāstērps. Pateicoties tam, ka rodas jauni draugi, no jauna iedvesmos. Viņi pretī nāk tad, kad to visvairāk vajag. Cilvēkam interes dzīves laikā mainās.

uz mammām ar slimajiem bērniem, un man viņu ir žēl. Mans ieteikums: atrast savu īsto vietu, samierināties un to pieņemt. Bija laiks, kad citi no tādiem cilvēkiem mazliet baidījās, vairījās, bet tagad pacienti man vairāk uzticas, jo zina, ka bijuši kreņķi. Viens ģimenes zars ir beidzies, bet sākušies mazi citi.

Pārsteigums: Kuldīgā ir viss, kas Rīgā

Katrīna Mame, kura vietnē *Instagram* pazīstama kā Krustnagliņa, abi ar vīru Aigaru Mami atbraukuši no Rīgas burzmas uz Kuldīgu te dzīvot. „Investēsim savu darbu un enerģiju, kā vien varēsim, jo mums ļoti patīk, ka pilsēta tik strauji aug. Mēģināsim palīdzēt tai kļūt vēl foršākai, ja tas vispār ir iespējams. Te ir tik labi dzīvot un atrasties!” saka Katrīna.

FRILANCERU ĢIMENE

Katrīna ar vīru strādā paši sev. Aigars vada dizaina studiju *Overpriced*, kas ir bāzēta Rīgā. Viņš ir viens no dibinātājiem un vadītājiem. Pēc profesijas – grafikas dizainers, kas palīdz uzņēmumiem veidot vizuālo identitāti. Vienlaikus viņš studē Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātē. Savukārt Katrīna sevi dēvē par pilnas slodzes mammu, kura audzina divus bērnus: Augustu, kuram ir gandrīz pieci gadi, un Ausmu, kurai ir pusotrs gads. Viņa raksta blogu, bet tur iestājusies nelieļa pauze, tomēr Katrīna ar pilnu sparū ir apņēmusies pacelt to atkal saulītē. Aktīvi viņa darbojas platformā *Instagram*, kur publicē receptes, padomus un idejas gan par ēdienu, kā veselīgi un garšīgi pabarot sevi un bērnus, gan par bērnu tēmām. „Dalos ar savu ikdienu un cenšos citus iedvesmot ēst un dzīvot veselīgāk,” stāsta Katrīna. Trīs gadus viņa uzņēmumā *Young Living* ir ēterisko eļļu un citu dabisku produktu izplatītāja, līdz ar to var strādāt jebkur pasaulē.

Arī pandēmijas laiks pierādījis, ka visu var padarīt attālināti. Tāpēc Kuldīgā abi dara to pašu, ko Rīgā, no kuras jaunā ģimene tikko kā pārcēlusies. Reizi nedēļā Aigars gan brauc uz galvaspilsētu, lai darbu apvienotu ar studijām.

JĀIEMĀCĀS VELITĪ LAIKU BLOGAM

Blogā *Krustnagliņa.lv* ir pauze, jo Katrīna vēl nav izdomājusi dienas ritmu, kā mājās ar diviem maziem bērniem uzturēt arī blogu: „Diezgan daudz laika aizņem dalīšanās ar receptēm *Instagram*ā, tomēr blogu negribētos pamest, jo tā ir sirdslieta.” To Katrīna sāka pirms astoņiem gadiem kā eksperimentu, kurā pašai sev pierakstīt receptes, jo tai laikā meklēja veselīgas alternatīvas. Kulinārija tad bija pavisam sveša lieta, tāpēc iznācis daudz apgūt pašmācībā. „Rakstot blogu, ap sevi izveidoju daudz domubiedru, kuriem patīka tas, ko es darīju. Tas palīdzēja manu eksperimentu izvērst tik lielā projektā, ka varēju to saukt par savu darbu, jo sadarbojos ar uzņēmumiem un vadīju meistarības klases.” Katrīna piebilst, ka blogā ir laba bāze veselīgām un pārsvarā veģetārām receptēm.

BRĀLIS UN MĀSA RAKSTURĀ DAŽĀDI

Dēlēns Augusts ir aktīvs un zinātkārs, īsts enerģijas spridzeklis,

kuram jātiek līdzī. Ar mazo piecgadnieku esot patīkami aizvadīt dienas, jo puisītis ir ļoti mīļš. Šis ir vecums, kurā Augustam ir lieļa vēlme pārcilāt svarīgas tēmas, tāpēc sarunas ir bezgala interesantas. Katru dienu esot visādas pārdomas par dzīvi. Vēl Augustam patīk dziedāt un dejot, un to viņš mājās regulāri dara. „Viņš ir nenogurdināms – var spēlēties, skraidīt un lēkāt bez apstājas,” stāsta mamma. Savukārt meitiņa Ausma pretēji brālim ir mierīga – īsta vērotāja. Bet viņai patīk būt ar Augustu un darīt visu to, ko brālis. „Ausma ir ļoti pacietīga un miermīlīga. Es pat teiktu – vienkārši laimīga.”

KURZEMI UZSKATA PAR MĀJĀM

Galējo lēmumu pārcelties ģimene pieņēmusi pavasarī, bet pārdomas par to, ka Rīga nav īstā vieta ģimenei ar bērniem, jau bijušas ilgāku laiku. Katrīna uzaugusi Rojā, līdz ar to ir kurzemiece, Aigars savukārt ir īsts rīdzinieks, kurš nekad ārpus galvaspilsētas nav dzīvojis. Laikā, kad bērnu vēl nebija, licies, ka Rīga ir fantastiska pilsēta un ka abi paliks tur uz dzīvi pavisam. Tomēr, kad ģimene sāka paplašināties, tā sapratuši, ka nespēj vairs Rīgu izbaudīt tā kā pirms tam. „Rīgas piedāvājums vienkārši kļuva neaktuāls,” atzīst Katrīna.

Visiem kopā patīk būt arī svaigā gaisā – mierā un klusumā, tāpēc sapratuši, ka laiks domāt par dzīvi ārpus Rīgas. „Sākumā likās, ka pārvākšimies dažos gados, tomēr pandēmijas laikā arvien redzējām, ka šo soli sper daudzi draugi, tāpēc tas mūs iedvesmoja. Sākām domāt, uz kuriem gribēsim pārcelties, un Kuldīga likās ļoti loģisks lēmums,” skaidro K.Mame. Kuldīga vienmēr bijusi mīļa pilsēta, uz kuru braukt atpūties. Te ir draugi un liels miers, un par to Katrīna priecājas: „Šeit varu noķert īstu lauku un mazpilsētas idilli, tai pašā laikā šī ir dzīvīga pilsēta ar visu nepieciešamo.”

ĻOTI PAVEICIES

Dzīvesvietu atrast nav bijis viegli. Medības sākušās sociālajos tīklos, tāpat apzvanot draugus, kuri dzīvo šaipusē. Katru dienu pa vairākām reizēm izskatīti sludinājumi, taču nekā. „Visi vietējie mums novēlēja veiksmi, diezgan žēlīgi uz mums skatījās, ka mēģināt jau vienmēr var,” smejas Katrīna. Sākotnēji Kuldīgā īpašumu pirkta nav gribējuši, jo tikko jau nopirkuši dzīvokli Rīgā.

Ausma, Aigars, Augusts un Katrīna Mamji ģimenes ceļojumā Horvātijā.

Jaunajā dzīvesvietā Kuldīgā.

Un gribēts arī pamēģināt, vai dzīve ārpus galvaspilsētas vispār domāta viņiem, lai kādā brīdī varētu mukt atpakaļ, tāpēc nolēmuši meklēt īpašumu, ko īrēt.

„Biju dzirdējusi, ka Kuldīgā grūti atrast dzīvesvietu, bet, ka tas ir tik neiespējami, – man bija šoks,” atzīst Katrīna. Tomēr vienā dienā dzīvoklis teju uzkrītis uz galvas. Abi bijuši ceļā uz Horvātijā, kad Katrīnas brālis atsūtījis sludinājumu, ka Kuldīgā izīrē dzīvokli. Aigars, atrodoties Polijā, uzreiz zvanījis, taču, protams, viņi nav bijuši pirmie interesenti. Tā kā ģimene bija ceļojumā, tā lūgusi draugiem dzīvokli apskatīt, taču sapratuši, ka nevar gaidīt pat vienu dienu, jo apskatīt to bija devušies ļoti daudzi. Tāpēc ar īpašniekiem sarunāts dzīvokli apskatīt vietnē *Facetime*. „Braucot pa Polijas šoseju, internetam bija ļoti

slikta zona, tāpēc gandrīz vai to neredzējām,” piedzīvojumu atceras Katrīna. Tomēr dzīvoklis trāpījies kā sapņu mājvieta – mazā namiņā ar pagalmu un dārzu, kur mazajiem skraidīt, kluss rajons un sajūta kā privātmājā.

LAI PATĪK ARĪ BĒRNIEM

„Rīgā paliek dzīvoklis, kas nav līdz galam pabeigts, tāpēc vēlamies vietnē *Airbnb* to dot īstermiņa īrē. Tagad jāplāno, kas to tīrīs un vai būs kāds, kas gribēs to īrēt. Tāpēc ar vienu kāju joprojām esam tur,” ar iecerēm dalās Katrīna.

Vēl jaunā māmiņa stāsta, ka vecākais dēls ļoti pieradis pie dzīves Rīgā, tāpēc joprojām gribot iet atpakaļ. Kaut arī dēls saka – Rīga ir lielāka, tomēr Kuldīga ir skaistāka. „Mums ļoti jāņem vērā bērni, lai viņiem šis būtu mierpilns un

patīkams pārejas periods, tāpēc daudz dzīvojamijs kopā un pilsētu iepazīstam.” Katrīna priecājas, ka bieži brauc ciemos draugi un radi, tādēļ tagad viņa jūtas aktīvāka nekā tad, kad dzīvoja galvaspilsētā.

IEGUVUMU IR DAUDZ

Ģimenei vēl nav izveidojusies ikdienas rutīna, jo viss ir jauns un neskaidrs. Vislabprātāk jaunie kuldīdznieki izbauda dabu un pilsētu, staigājot gar Ventu un pa parkiem. Katrīnai svarīgi ir arī veikali, kuros var dabūt bioloģiskos un vietējos produktus. Viņa jau iepazīsusi labākās vietas, kur dabūt olas un dārzeņus. Tāpat tās, kur ir garšīga kafija.

„Mans lielākais pārsteigums: šeit ir viss, kas ir Rīgā,” smaida Katrīna un priecājas par lieliskiem restorāniem ar garšīgu ēdienu, jaukām vietām, kur ar draugiem iedzert kādu dzērienu. Tāpat prieks par satiksmi, kas bērniem šeit ir krietni drošāka nekā Rīgā.

Ģimene ļoti iecienījusi Kuldīgas bibliotēku – iet tur gan pēc grāmatām, gan kādu mirkli pasēdēt mierā. Īpaši viņiem patīk bērnu nodaļa, kur bieži pavada laiku lasot. „Ļoti forši ir saņemt atbalstu un ieteikumus no vietējiem. Mums iesaka, kur ir garšīgākās bulciņas, pat ķīmisko tūrtavu, kurā jau esam bijuši vairākkārt,” atklāj Katrīna.

Lielākais plāns tagad ir izveidot stabili ikdienu. Tāpat dažus gadus pavērot, vai mazpilsētas dzīve domāta viņiem, kaut gan Katrīna jau tagad pārliecināti saka: „Jā!” Tuvāko gadu laikā ģimene labprāt kādu īpašumu iegādātos, lai Kuldīgā veidotu savas mājas.

Katrīna Blaua
Katrīnas Mames arhīva foto

Gaismu mākslinieks Ēriks Vilerts meklē interesantus veidus, kā izmantot dažādus gaismas ķermeņus, piemēram, vecus prožektorus, LED lentes un dienasgaismas spuldzes.

- ◆ Ja spuldzes izmantos guļamistabā vai citā mierīgā vietā, var izvēlēties 2000–3000 kelvinu un 200 luksu, jo tā ir nomierinoša gaisma.
- ◆ Darbavietai vajag 4500–5500 kelvinu un 350–500 luksu, lai acis nenogurtu.
- ◆ Ja uz iepakojuma norādīts vairāk lūmenu, spuldze būs košāka.

Lai jebkura telpa izskatītos eleganti kā dienā, tā vakarā, nepieciešams labs apgaismojums. Citreiz pat nav vajadzīgs remonts – pietiek nomainīt gaismekli. Lai atvieglotu izvēli elektropreču nodaļā, esam apkopojusi kuldīdznieka, topošā arhitekta Dāvja Jansona un gaismu mākslinieka Ērika Vilerta ieteikumus. Viņi iepazīstina ar gaismekļu veidiem, elektrības apzīmējumiem un sniedz dizaina padomus, lai ikviena telpa kļūtu mājīgāka.

Topošais arhitekts Dāvis Jansons var sniegt vērtīgus padomus par mājokļa labiekārtošanu un dizainu.

LAI TOP GAISMA!

Izmantojot ātros vadu savienojumus, nav jāuztraucas par skrūvgriezi vai sarežģītu gaismekļa maiņu. Tādi savienojumi ir dārgāki, bet tas atmaksājas kā ērtība un nodar tad, ja ar elektrību strādā biežāk.

temperatūru LED lampām var mainīt. Tā nosaka telpas noskaņojumu. Funkcionālajam apgaismojumam gaisma ir spilgtāka, bet tā nedrīkst pārsniegt konkrētus parametrus. Ir zinātniskas niansas, kāds spilgtums dienasgaismai, bet kāds vajadzīgs rakstāmgalda lampai. Tas atkarīgs no telpas izmēra.

Gaismas temperatūra ir nozīmīga. Siltāka padarīs telpu mājīgu, piemēram, spīdinot silto gaismu uz ēdienu, tas vizuāli kļūst garšīgāks, un cilvēkam gribēsies vairāk ēst. Pretēji ir ar vēso apgaismojumu – aukstā gaisma rada elegantu noskaņojumu. Veikalā apgaismotās mēbeles izskatīsies ekskluzīvas. Vajag vērot apkārtni, jo no daudzām vietām var aizgūt labas idejas, ko ieviest mājoklī.

MĀJAI UN DĀRZAM

Akcenta apgaismojums izceļ fasādes elementus, piemēram, vietas, kur sienas saskaras ar jumtu, skaidro D.Jansons. „To parasti dara ar skaisti ornamentētām ēkām, lai izceltu arhitek-

tūru. Ja privātmājai ir terase vai veranda, var izmantot Ziemassvētku lampiņas. Galvenais, lai tās ir vienkāršas. Lampas ar saules baterijām dārzā var izlikt pamīšus vai rindā gar taciņu. Svarīgākais ir mērķis – ko vēlaties izgaismot un kāpēc. Pārējais sakārtosies.”

LED LENTES

Visi mēģina pāriet uz LED apgaismojumu un par halogēna spuldzēm sāk jau aizmirst, tāpat esot arī ar dienasgaismu, stāsta Ē.Vilerts.

„Industriālo LED gaismu izmanto benzīntankos, uz ielām un stadionos. Jo košāka gaisma, jo lielākas izmaksas. LED lentēm jāņem vērā tas, ka būs vajadzīgs strāvas pārveidotājs – uz 12 vai 24 voltiem. Lielākais pluss ir tāds, ka tās var piestiprināt dažādās formās un vietās, arī nemanāmi. Ražo arī neona izskata lentes, kas ir dārgākas, bet labi izskatās. Lente, kāda ir man, izmaksāja 12 eiro metrā, strāvas pārveidotājs maksā ap 25 eiro. Ja izmanto pietiekami stipru LED lenti, cits apgaismojums telpā nav vajadzīgs.”

LŪMENI, KELVINI, LUKSI...

„Uz iepakojumiem redzami parametri – kelvini un lūmeni, kas ir divas pilnīgi dažādas lietas. Lūmens ir gaismas daudzums, kāds spuldzē spīd, bet kelvini ir krāsas temperatūra. Jo lielāks skaitlis, jo vēsāk balta būs gaisma, bet, ja skaitlis mazāks, gaisma būs siltāka jeb dzeltenīgāka. Ar lūmeniem ir saistīti luksu, un tie ir īpaši svarīgi, jo tas ir gaismas daudzums uz virsmas. Pēc tā var noteikt, cik gaismas būs konkrētajā vietā. Izvēloties parastās spuldzes, ir jāzina, kur spuldzi izmantos. Var skatīties krāsas temperatūru, spilgtumu un CRI (*Color Rendering Index* jeb krāsu atveidošanas indeksu). Tam ir

liela nozīme: jo lielāks skaitlis, jo labāk. Tas pasaka krāsu dabīgumu. Ideālā variantā CRI būs virs 90, un tad krāsas atspoguļojas visdabīgāk.”

LAI NEKAITĒ ACĪM

„Viens izvēles nosacījums ir ražotājs, bet ļoti svarīgi, lai gaisma neraustītos. Cilvēka acis to neredz. To var novērot, ja kamerā ieslēdz palielinājuma režīmu un nofilmē nelielu klipu. Ja gaisma ierakstā raustās, tādu spuldzi noteikti nevajag pirkt un izmantot.

Ražo arī LED plafonus, kuriem spuldzes nav jāmaina. Tiem būs vienmērīgāka gaisma, kas veidos mazāk ēnu. Tā būs tad, ja ir viens liels gaismas ķermenis. Jo vairāk mazu gaismas ķermeņu, jo lielāka ēna. Jāizvēlas tas, kas vizuāli patīk labāk. Lielākā atšķirība starp lampu, kurā skrūvē parastās spuldzes, un LED plafonu ir tā, ka, plafonam izdegot, tas jānomaina, bet parastajai lampai jāmaina tikai spuldze.”

ELEKTRĪBAI NETAUPĪT

Ē.Vilerts uzsver: „Remontdarbos, plānojot apgaismojumu, elektrības lietām nedrīkst naudu taupīt. Ļoti svarīgi tas ir vadiem. Tagad ir labas iespējas salikt apgaismojumu un impulsa relejus, kas ļauj istabā salikt vairāk gaismas slēdžu. Tas atvieglo dzīvi – pie gultas, durvīm un galda var pielikt slēdžus, kas ieslēdz vienu gaismu. Resnums kabelim, ko ievēl mājās, ir atkarīgs no jaudas. Noteikti nevajadzētu izmantot smalkākos vadus. Lai vadus savienotu, es ieteiktu ātros savienojumus *Wago*, ko var izmantot vairākkārt. Ar tiem vēlāk nomainīt lampu būs krietni vieglāk – atver savienojumu un nomaina lampu vai lustru.”

Jānis Siliņš
Dāvja Jansona arhīva,
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa
un autora foto

APGAISMOJUMA VEIDI

D.Jansons skaidro, ka apgaismes ierīces var iedalīt trīs grupās: „Ir funkcionālais, atmosfēras un akcenta apgaismojums. Funkcionālais ir, piemēram, lampa pie griestiem – viss pārredzams. Atmosfēras apgaismojums ir dažādās krāsās un toņos, un tas ļauj radīt intīmu gaisotni. Viens no pamatprincipiem – izvietot to zem acu līmeņa, lai nespīdētu acīs. Bet uzsvāru telpā var veidot ar gaismu, kas akcentē kādu vietu, stūri vai pat skaistu telpaugu. Svarīgi ir eksperimentēt un saprast, kas pašam patīk vislabāk. Jāizmēģina no galvas tas, ka lampa ir tikai pie griestiem vai uz rakstāmgalda. Gaismai ir burvīga īpašība atstaroties no virsmām – tas jāizmanto savā labā.

Iedvesmu var smelties no kafejnīcām, kurās bijis patīkami uzturēties. Nav vajadzības pēc smalkām dizaineru lampām, ja lieto radošu pieeju. Pat visparastāko galda lampu var pārvērst

par gaismas akcentu, kas radīs satriecošu atmosfēru. To var panākt ar dažādām LED spuldzēm, kurām krāsu gammu var mainīt ar vienas pogas spiedienu. Akcenta apgaismojums parasti sastopams publiskās ēkās: izstāžu zālēs, muzejos, veikalos. To lieto arī fasāžu izgaismošanai, kad vakaros tiek izcelts kāds ēkas elements, skulptūra vai pati fasādes kompozīcija.

Ļoti svarīga ir gaismas ķermeņa atrašanās vieta. Funkcionālais apgaismojums tipiski atrodas pie griestiem, un to var izlikt vairākās vietās, bet atmosfēras apgaismojums ir atsevišķi brīvi stāvoši elementi, piemēram, stāvlampas vai sienas lampas. Tas atkarīgs no lampas tipa, un tie ir ļoti dažādi. Akcenta apgaismojumu var stiprināt pie griestiem un sienas, piemēram, mākslas galerijās tā ir saliktas gaismas slīdes.”

CILVĒKUS VILINA SILTUMS

D.Jansons stāsta, ka gaismas

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 32. kārta

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Viens no lielākajiem un vecākajiem nacionālajiem parkiem šajā valstī. Atrodas kalnainā karstu rajonā valsts centrālajā daļā. Nacionālais parks dibināts 1949. gadā unikālā 16 karsta ezeru kaskādes aizsargāšanai. Kopējā aizsargājamā teritorija sasniedz 296,85 km². Tur atrodas ap 160 ūdenskritumiem, no kuriem augstākais ir 76 m. 1979. gadā ezeru nacionālais parks iekļauts UNESCO pasaules mantojuma sarakstā. Nozīmīgs tūrisma objekts, katru gadu to apmeklē ap tuveni miljonus cilvēku.

Atbildi gaidām līdz 16. septembra 11.00, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

31. kārtas atbilde: Kotorā, Melnkalne.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Inese Midrijāne, Gunta Folkmane, Ingars Neimanis, Vineta Kondraņicka.

Konkursu atbalsta veikals Cīkāde.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus jaunajā Kuldīgas novadā.

32. jautājums

Foto uzņemts 1927. gadā. Kas tas par ūdenskritumu, un kur tas atrodas?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 16. septembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

31. jautājuma atbilde: Kuldīgas raidstacijas tornis.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Velta Višņevska, Indra Grandava, Ingars Neimanis.

FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk? Atrodi neatbilstības!

Atbildes līdz 16. septembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstuļu kastītē.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Velta Višņevska, Indra Grandava, Ingars Neimanis.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 16. septembra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik dienu velomaratona devies medicīniskais kļauņš Dr. Jaukulis?

Atbilde: Artava ir Latvijas Pensionāru federācijas Kuldīgas rajona apvienības rokdarbu veikals.

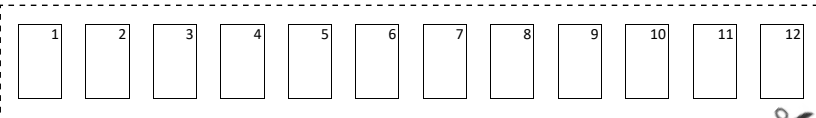
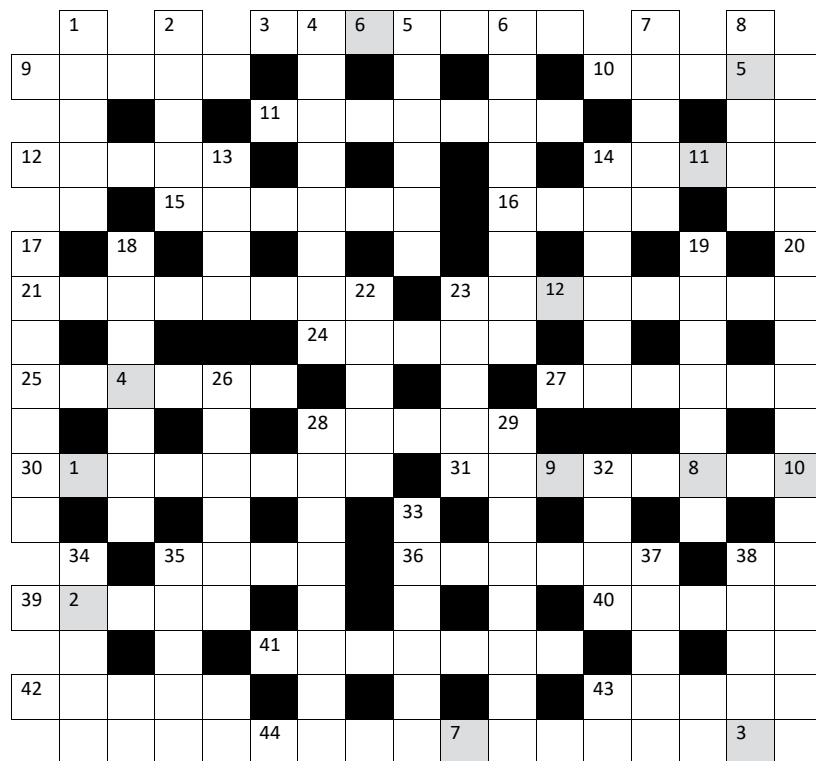
Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Velta Višņevska, Indra Grandava, Ingars Neimanis, Gunta Folkmane.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Daina Skribane.

Risinājumu gaidām līdz 16. septembrim.

Horizontāli. 3.Holandiešu gleznotāja J.Vermēra (1632–1675) glezna *Meitene ar pērļu...*. 9.Krāsviela, materiāls, kas paredzēts, piem., gleznošanai. 10.Kukaiņu darināti šūnu kopumi. 11.Pilsētvalsts Fenīcijā, tagadējā Sīrijas teritorijā. 12.No kokiem attīrīta taisna, šaura josla mežā. 14.Medicīnā speciālas ierīces vai piemēroti priekšmeti, ko izmanto, lai nodrošinātu kādas ķermeņa daļas nekustīgumu. 15.Rudens šķirnes ābele. 16.Platpaeģļi. 21.Telpa pastāvīgai gleznu izstādei. 23.Kartona ietvars (akvarelim, grafikai, zīmējumam, fotogrāfijai). 24.Kokā uzvelkams bišu strops. 25.Fermenti. 27.Krāšņa rudens puķe. 28.Rīks airēšanai. 30.Starptautisks līgums. 31.Savienoti ar ķēdēm, važām. 35.Izsaukmes vārds, ko lieto, lai pavēlētu apstāties vai pārtraukt kādu darbību. 36.Cilvēces garīgās kultūras sastāvdaļa. 39.Latviešu grafiķe (1937–1991). 40.Augu un dzīvnieku sistēmātikas pamatvienības, kurās ietilpst īpatņi ar līdzīgām pazīmēm. 41.Medaļu mākslas darbs, kam ir tainstūra forma. 42.Nevesels. 43.Roksargs zobenam un citiem paukošanas un cīņas ieročiem. 44.Seno semītu tautu mitoloģijā auglības un mīlestības dieviete.

Vertikāli. 1.Sakausēts un strauji atdzesēts sastāvdaļu maisījums keramikas glazūrai. 2.Kanādas hemlokegle. 4.Valsts Eiropā. 5.Karpu dzimtas zivs. 6.Telpas ratu, ragavu un aizjūga novietošanai. 7.Ietvars. 8.Maz sastopamas. 13.Arot apstrādā. 14.Tādas, kas ir skarbas, asas (sar.). 17.No negatīvām vīnogām spiesta sula, atspirdzinošs dzēriens. 18.Tēlotājas mākslas darbi. 19.Darīt (kādu) priecīgu. 20.Strauja kustība, kurā ķermeni pārveļ pāri galvai. 22.Dzirde, dzirdes spēja. 23. Lielas, greznas ēkas. 26.Viduslaiku Francijā izveidojies daudzbalssīgas vokālās mūzikas žanrs. 28.Gaismas atspīdums (uz kādas virsmas). 29.Ievērot, pamanīt (pār.). 32. Grāfa tituls Anglijā. 33.Cilvēks, kura attieksme (pret kādu, ko) ir nicīga, nievīga, izsmējīga. 34.Ievērojama latviešu medaļu māksliniece, tēlniece (dz. 1937). 35.Datorikā – surogātpasts (sar.). 37.Viengādīgi graudzāļu dzimtas labības augi. 38.Spāņu arhitekts (1852–1926).

Pareizā atbilde: PROGRAMMBĀZE – programmu kopums, kas realizē datora apkalpošanu un nodrošina lietotāja uzdevumu izpildi.

Atbildes

Horizontāli. 1.Sumo. 3.Pāns. 6.Bandana. 9.Indults. 10.Andrs. 11.Bruto. 13.Baneris. 18.Agenda. 19.Avidja. 20.Aristejs. 21.Lāsmenis. 22.Budēji. 23.Peksis. 25.Sesvete. 31.Tafts. 32.Spāre. 33.Jumiķis. 34.Abesīvs. 35.Ezis. 36.Emma.

Vertikāli. 1.Sumatra. 2.Orars. 4.Ādnīca. 5.Sausne. 6.Bataki. 7.Duvra. 8.Aerostats. 12.Belinda. 13.Bakenis.14.Nansuks. 15.Reglete. 16.Sausupe. 17.Adoniss. 20.Albertīna. 24.Sīveļļa. 26.Eiduks. 27.Vafize. 28.Talibi. 29.Stags. 30.Apuze.

Pareizi atbildējuši: Gunta Grundmane, Daina Gerente, Velta Višņevska, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Vilnis Bēniņš.

Atmiņjumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcent's.

PĀRDOD

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (145 EUR/paleta, šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (50 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tāl. 2661831.

Kokskaidu **BRIKETES**: 140 EUR/t + piegāde. Premium klases kokskaidu granulas: 6 mm, 170 EUR/t + piegāde. Tāl. 26175462.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tāl. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

Visu veidu **MALKU**. Tāl. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tāl. 20396500.

Skaldītu un šāļu **MALKU**. Tāl. 24877409.

Skaldītu un kluču **MALKU** krāmētā veidā, piegādi nodrošina. Tāl. 25607959.

Krāmētu **MALKU**, ātra piegāde. Cena: 110 EUR par skaldītu, 85 EUR par klučiem. Kravā 3 m³. Tāl. 26632723.

Sausu **MALKU**. Tāl. 29254530.

Trūdējušus **KŪTSMĒSLUS** maisos ar piegādi, maiss – 3 EUR. Tāl. 26518070.

Pārdod liellopu **TRŪDMĒSLUS** maisos. Cena par maisu – 3,50 EUR, maisa izmērs – 55x100 cm. Piegāde Kuldīgas novadā, sākot ar 3 maisiem, bez maksas. Piegāde notiek katru nedēļu sestdienās, svētdienās. Tālrunis informācijai 26361188.

TRŪDMĒSLUS labai ražai. Tāl. 29590704.

KŪTSMĒSLUS, trūdzemi, kūdru, mulču maisos. Tāl. 29560885.

MEDU – 3 l/18 EUR – un šūnu medu ar piegādi mājās svētdien, 19. septembrī. Tāl. 26441406.

10 līdz 11 mēn. vecas brūnas un baltas **DĒJĒJVISTAS**. Bezmaksas piegāde, pērkot 10 gab. un vairāk. Tāl. 249768880.

Šī gada 17. septembrī Kuldīgā, veikalā *Rimi* (Sūru ielā 2), no 10.00 līdz 18.00 **OPTISKO BRIĻĻU** izpārdošana (pieāvājam tonētās brilles ar dioptrijām – plusi un mīnusi, izgatavotas laboratorijā ar 2 gadu garantiju, 25,00–45,00 EUR). Var pasūtīt brilles pēc receptēm. Tāl. 29576954.

Lasi mūs arī internetā:
www.kurzemnieks.lv/

PĒRK

Vēlos iegādāties **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tāl. 29621515.

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 20294598.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA AIBI iepērk gaļas šķirnes krustojuma **BUĻĻUS**, teles eksportam. Liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zīrgus kaušanai. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tāl. 20238990.

SIA *Valinda* **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālrunis 29434034.

Briežu **RAGUS**, brauc pakal. Tāl. 29886349.

Senlaicīgu **KALĒJA LAKTU**. Tāl. 26222564.

PSRS laika **KONDITOREJAS** riekstīņu formiņas. Tāl. 26207295.

Vecos padomju laiku **TRAUKUS**. Tāl. 26277335.

GAIENES, BRŪKLENES, DZĒRVENES un **ĀBOLUS** sulai Kuldīgā, tāl. 28925676; Ēdolē, tāl. 25366612. Transports pie klienta, tāl. 26284210.

ĶIPLOKUS, žāvētus ābolus un visu veidu pupiņas. Tāl. 29765478.

DAŽĀDI

Ēku **SILTINĀŠANA** ar ekovati, granulām un termoputām. Tāl. 24874343.

Universālā **TRAKTORA** pakalpojumi. Tāl. 22127292.

Ātri un lēti ierīkojam **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29605105, 28205914.

Tīra **AKAS**. Tāl. 27448331.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. **PĒRKAM** šķeldošanai zarus, zāģētavu atgriezumus, gatavo šķeldu, skaidu. Tāl. 29150380.

SULU SPIEŠANA ar paku presi, taisām dažādus *mix* jebkurā daudzumā. Sulas ir arī nopērkamas. Padures pagasta *Strujas*. Tāl. 26284210.

Vēlos īrēt vai pirkt **GARĀŽU** Kuldīgā. Tel. 29255492.

VAJADŽĪGI

SIA *Rajaks* (46102003750) – **STRĀDNIEKI** kokzāģētavā. Samaksa pēc padarītā darba, sākot ar 850 EUR. Tāl. 26228615.

ZĀĢERIM! Darbs mežā, 5 EUR/stundā. Elvis Šteinbergs, tāl. 23202731.

PATEICĪBA

Sākām sirsniņu paldies Valtaiku aprūpes nama gādīgajam personālam par mūsu tantes Ernas Učas aprūpi un kopābūšanu daudzu gadu garumā. Vēlam visiem veselību un spēku arī turpmāk šajā tik grūtajā, bet ļoti nepieciešamajā darbā.

Tuvinieki

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Mārai, vīru mūžībā pavadot.

IK Dzerves nūjotājas

*Prāts negrib noticēt,
Sirds nesaprot,
Kam pēkšņi apdzisusi
Tava diena.*

/K. Apškrūma./

Izsakām līdzjūtību Santai, no brāļa atvadoties.

SDK Kamēr vari

*Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav nākotnes, ir tikai vēju balss.*

/N. Dzirkale./

Izsakām līdzjūtību Jurim Princim, no mammās atvadoties.

Cerību mājas iedzīvotāji

SVEASKOG
BEZ MAKSAS attīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības. **PĒRK** zarus, cirsnu atlikumus, šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293 (Āris)

Namejs 2021 – plašas mācības

Svētdien Nacionālo bruņoto spēku mācībās *Namejs* aizvadīti Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes aktīvās fāzes pēdējie treniņi.

No 30. augusta līdz 3. oktobrim *Namejs* norisinās visā Latvijā, iesaistot ap 9300 dalībnieku. Kā informē Aizsardzības ministrija, mācībām ir divas fāzes: septembra pirmajā pusē tiek trenētas darbības hibrīdapdraudējuma apstākļos, pēc tam tiks izpēlēti konvencionālā jeb militārā apdraudējuma scenāriji.

No 6. līdz 12. septembrim arī Kurzemes brigādei bija mācības, lai pārbaudītu un pilnveidotu gatavību valsts aizsardzības uzdevumus izpildīt gan patstāvīgi, gan kolektīvās aizsardzības sistēmā. Tās notika gan brigādes atbildības teritorijā, gan Liepājā, Ventspilī, Kuldīgā, Dobelē, Jelgavā, gan astoņos Kurzemes un Zemgales novados, kā arī Skrundas poligonā *Mežaine* un Liepājas ostā.

Iepriekš tika lēsts, ka piedalīsies vairāk nekā 850 karavīru un zemessargu no 4. Kurzemes brigādes, tostarp rezerves karavīri, kā arī 3. Latgales brigāde un pārstāvji no Lietuvas Bruņoto spēku Brīvprātīgo aizsardzības spēkiem. Tika iesaistīta arī Valsts policija, Valsts robežsardze, Jūras

Kuldīgas iecirkņa policisti pašā karstākajā mācību brīdī, kad jāieņem ēka, kurā iespējams, atrodas naidnieks.

Kamēr tiek gaidītas pavēles, zemessargi steidz treniņus.

spēki un Nodrošinājuma pavēlniecība, trenējot sadarbību kopīgo spēju pilnveidei.

Kurzemniekam bija iespēja divas

dienas būt klāt mācībās Ēdolē, Alsungā un Saldū.

Alberta Dintera teksts un foto

Zemessardzes un Valsts policijas apvienotā kolonna pirms uzdevuma aktīvās fāzes pietājusī Alsungas centrā.

Svētdien notikumi norisinājās Saldus uzņēmumā *Delta LV*. Kā sacīja Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris Andris Rieksts: „Man jāuztur nepārtraukta saziņa ar partneriem – gan vietējiem, gan reģionālajiem. Kopīgu mērķu sasniegšanai nepieciešama atvērtība, godīgums, kompetence, cieņa, uzticība un pašāvība starp visiem iesaistītajiem. Tad rezultāts būs veiksmīgs.”

KONCERTZĀLE
LATVIJA

Reinis Žariņš & Vicky Chow

Rudens darbi

Divkāršs klaviermūzikas koncerts

Programmā Johanna Brāmsa (Johannes Brahms), Filipa Glāsa (Philip Glass), Tomekas Rīdas (Tomeka Reid), Felipe Laras (Felipe Lara), Kerolainas Šo (Caroline Shaw), Džūlijas Volfas (Julia Wolfe), Tanjas Leonas (Tania Leon) skandārbi klavierēm.

18.09. 19:00 | Lielā zāle

Bilētes: BILEŠU PARADIZE www.konzertzalelatvija.lv /Latvijahall @Latvijahall

SEN

Pilngadības svētki Vilgālē

Svētdienas rīts Vilgāles padomju saimniecībā uzausa apmācies un vējains, kā jau daudzi citi šā gada lietainās vasaras rīti. Tādās dienās cilvēki parasti atpūšas mājās. Tomēr *Vilgālē* uz visiem ceļiem, kas ved uz klubu, valdīja rosme. Svētku tērpi, ziedi, jautras sarunas un dziesmas – viss liecināja, ka gan gājēji, gan braucēji dodas uz svētkiem. Afīšas vēstīja, ka vilgālieši rīko svētkus saviem pilngadību sasniegušajiem jauniešiem. Pūtēju orķestra maršam skanot, sākas svētku gājieni. 11 jubilāri ieņem ozolu un liepu zariem izgreznotās goda vietas. Pat saule, izklīdinājusi mākoņus, sūta viņiem savu silto staru sveicenu. Sabiedrisko organizāciju pārstāvju, vecāku, tuvinieku un draugu apsveikumi skan dziļā aizkustinājumā, sirsnīgi, prieka un lepnuma pilni. Ir taču izaudzis cilvēks, kam lemts papildīt cilvēces mūžseno sapni – uzcelt komunismu. Svinīgo noskaņojumu vēl pavairo apziņa, ka tieši šodien ap Zemi lido padomju kosmonauti. Jubilāri saņem pilngadības apliecības, ziedu klēpjus, piemiņas veltes. Viņu vidū ir tādi, kas savu pilngadību

jau apliecinājuši ar labu darbu, kā traktorists Pēteris Pelēkais, čaklie laukkopji Austra Rimeika, Imants Puškundzis un citi. Savu pilngadību bērnības draugu vidū nolēmušas atzīmēt arī Latvijas Valsts universitātes reflektantes Dzintra Eglīte un Māra Vējkāja. Pat iestāju pārbaudījumi nespēja viņas atturēt no svētkiem, no jaunās, skaistās tradīcijas, kas *Vilgālē* jau laidusi dziļas saknes.

Padomju Dzimtene 1962. gada 16. augustā

INTERESANTI

Suņu un vilku krāsas

Bernes universitātes ģenētiķi Šveicē atklājuši suņu kažoka krāsojuma noslēpumu. Suņi un vilki spēj radīt divus pigmentus: melno (eumelanīnu) un dzeltenu (feomelanīnu). Tas, kādā intensitātē un kurā ķermeņa zonā pigmenti parādās, ietekmē kažoka krāsu. Savukārt pigmentu rašanās atkarīga no specifiska proteīna, kas var izpausties piecos veidos. Līdz šim nebija skaidrības, kur rodas arktiskais jeb ļoti gaišais vilku un suņu apspalvojums, bet tagad zināms, ka tas cēlies no divus miljonus seniem vilku priekštečiem, kas nu jau izmiruši. Šo vilku ģēnus lielā mērā vēl saglabājuši pilnīgi baltie arktiskie vilki un Himalaju gaišie vilki. Pārsteidzoši, ka šis ģenētiskais materiāls visvairāk sasauca ar šakāļiem un kojotiem, nevis ar Eiropas pelēko vilku. Pētnieki skaidro, ka tas ir līdzīgs atklājumam par cilvēkiem, kuru DNS satur izmirušo neandertāliešu DNS fragmentus.

SIA «Krauzers»

PĒRK ZARUS šķeldošanai un mežā pie ceļa visu veidu **APAĻKOKUS**

Tālrunis 29246459
realizacija@krauzers.lv

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv

REPORTĀŽA

Blakus estrādei varēja doties cauri garam gaismas tunelim jeb kosmiskajam kaleidoskopam, kurā varēja dzirdēt dažādas skaņas, just dvēseles vibrācijas, sagaidot jaunu zvaigžņu dzimšanu. Spilgti mirgojošo rāmju dēļ šķita, ka laiks un telpa pazūd. Apmeklētāji šo eksperimentu novērtēja pozitīvi, gaismas tuneli uzņēmot pašņipus.

Nakts kosmosā

Septītajā Kuldīgas mākslas festivālā *Uguns (un) nakts sestdien Estrādes parkā no tumsas iestāšanās brīža līdz pusnaktij varēja piedzīvot fantāzijas un ilūziju ceļojumu.*

Skaisto piedzīvojumu sarīkoja Kuldīgas kultūras centrs un producete Ance Priede, multimediju uzņēmums *Artistic.lv* un Jānis Pētersons, kā arī daudz citu palīgu.

Šogad bija divi krāšņi gaismas

šovi. Estrādē uz skatuves varēja ielūkoties Visuma modelī, vērojot Lielo sprādzienu un Zemes rašanos, gremdēties pārdomās par bezgalības filozofiskajiem aspektiem vai bērnībā apcerētām fantāzijām, par to kā laudis dzīvo Zemes otrā pusē. Skatuves malā griezās liela lode, uz kuras ik pa laikam varēja saskatīt planētas mūsu Saules sistēmā, šovu iespaidīgāku padarīja mainīgais kosmosa attēls.

Kosmiskais šovs Pilsētas estrādē.

Krāsaino ēnu šovs.

Kosmisko izrādi nomainīja kustības un krāsu šovs, kurā kokus rotāja lēnām krītošas gaismas, bet satraucošas mūzikas pavadībā virtenu krāsas strauji mainījās. Te varēja aizdomāties par fizikas likumiem: vai kustoties varam mainīt krāsu un kā ātrums iespaido attēlu veidošanos.

Amandas Gustovskas teksts un foto